

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

- 🚲 Ανακοινώσεις του σωματείου για τον κορονοϊό σελ 2-3
- 🚲 Ταχυδιανομέας στα χρόνια του κορονοϊού, σελ 4-5
- 🚲 Ημερολογιο οδοστρωματός ενός κύριερ, σελ 6-7
- 🚲 Καμπάνια ενάντια στην υποδηλωμένη και αδήλωτη εργασία, σελ 8-9
- 🚲 Εκτακτα και προσωρινά μέτρα στην αγορά εργασίας, σελ 10-11
- 🚲 Απόλυση στα ελτα κουριερ (ΚΔΑ Αθηνών), σελ 12

2020

1^Η ΜΑΗ

134 χρόνια από
το Σικάγο του 1886

ΑΠΕΡΓΙΑ

Δεν ξεχνάμε πως τίποτα δεν μας χαρίζεται...

ΟΛΑ ΚΑΤΑΚΤΙΟΥΝΤΑΙ...

ΣΗΜΕΡΗ 8ΩΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ & ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

11.00 ΠΕΔΙΟ ΑΡΕΩΣ

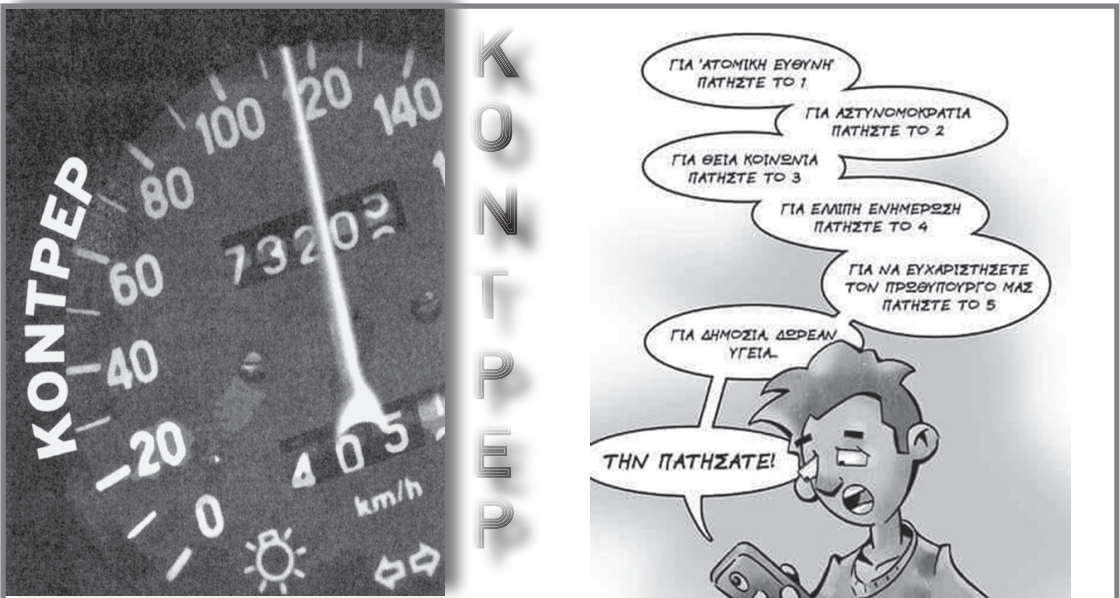
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΒΑΣΗΣ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

www.sveod.gr

1

ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ, ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ, ΠΟΙΟΥΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ Η ΠΟΣΟ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ. ΟΠΟΤΕ ΕΠΕΛΕΞΑ ΜΙΑ ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ «ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ». ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΑ 150 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΙΛΙΤΣ ΟΥΛΙΑΝΟΦ, ΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΙ ΩΣ ΛΕΝΙΝ. ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΡΙΣΚΑΡΩ ΝΑ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΕΤΕ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ. ΚΙ ΙΣΩΣ ΑΥΡΙΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Η ΜΕΘΑΥΡΙΟ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΗ. ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ. ΑΦΗΝΩ ΛΟΙΠΟΝ ΤΑ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΑ ΠΙΣΩ ΜΟΥ ΚΙ ΑΦΙΕΡΩΝΩ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΚΟΝΤΡΕΠ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ. ΠΑΡΑΒΕΤΟΝΤΑΣ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΞΙΣΟΥ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΑΝ. ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ. Η ΝΑ ΤΟΝ ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΖΕΤΕ. Η ΝΑ ΤΟΝ ΕΝΤΑΞΕΤΕ ΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΠΙΑΝΕΣΤΕ. ΧΩΡΙΣ ΔΟΓΜΑΤΙΣΜΟΥΣ. ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΟ ΜΥΑΛΟ. ΜΕ ΚΑΒΑΡΟ ΜΥΑΛΟ. ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ. ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΟΥΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ, ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΠΑΛΗ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ. ΓΙΑΤΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΠΑΡΟΝ ΟΥΤΕ ΜΕΛΛΟΝ. ΓΙΑΤΙ Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ. ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΟΔΩΤΕΣ, ΟΙ ΛΙΠΩΨΥΧΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΙ ΑΛΛΑ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

«ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ – ΕΛΕΓΕ – ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ (...) ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΠΛΟΥΣΙΩΝ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΠΙΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ, Ο ΠΙΟ ΠΙΣΤΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥΣ. ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ, ΔΕΝ ΑΡΚΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΜΑΣ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ, ΟΙ ΞΙΦΟΛΟΓΗΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ: ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙΣ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙΣ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΟΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ, ΑΛΛΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΟΤΙ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΑΔΥΝΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΟΥΣ».

«ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΕΙ ΚΕΡΔΟΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΛΗΘΟΥΝ ΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ, ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ. ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ’ ΑΝΑΓΚΗΝ ΟΛΗ Η ΜΑΖΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΒΟΥΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΑΠΟ ΠΡΟΪΟΝΤΑ. Σ’ ΟΛΕΣ ΟΜΩΣ ΤΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΑ ΕΝΝΙΑ ΔΕΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΤΩΧΟΥΣ: ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΕΝΑ ΠΕΝΙΧΡΟΤΑΤΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ, ΑΠΟ ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΟΥ, ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥΣ ΜΑΖΑ, ΖΟΥΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΚΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ.

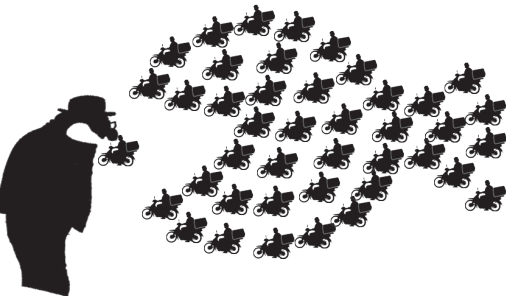

2

ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΥ, ΟΤΑΝ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΑΝΘΗΣΗΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΟΣΟ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΡΙΧΝΕΙ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΤΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ Η ΦΤΩΧΗ ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. ΑΥΞΑΝΕΙ ΟΛΘΕΝΑ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ, ΤΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ, ΤΩΝ ΑΠΟΘΗΚΩΝ, ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΚΤΛ., ΟΜΩΣ, ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΑΥΞΗΣΗ, ΓΙΑΤΙ Η ΜΑΖΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ, ΣΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ, ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΕ ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΕΤΟΙΑ, ΠΟΥ ΦΤΑΝΕΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ.

Η ΚΡΙΣΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ, ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΑΡΠΑΧΤΕΙ Η ΓΗ, ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ Κ.Τ.Λ. ΑΠΟ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ, ΠΟΥ ΒΓΑΖΟΥΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ.

Η ΚΡΙΣΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΥΝ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΩΝ: ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΧΤΗΘΟΥΝ ΤΕΤΟΙΕΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ (...) ΟΜΩΣ ΕΠΕΡΧΕΤΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΕΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΠΙΣΩ ΤΙΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΩΦΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΣΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ. ΚΙ ΑΥΤΟ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΠΟΤΡΕΠΤΑ, ΩΣΠΟΥ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ (...)

Ποιοί είμαστε & γιατί επιμένουμε...

Η εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια έκδοση του πρωτοβάθμιου ομοιεπαγγελματικού σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ). Το ΣΒΕΟΔ δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007 και στις συνελεύσεις του μπορούν να συμμετέχουν ελεύθερα όσοι και όσες εργάζονται με μηχανάκια, εξωτερικοί, διανομείς/ντελίβερι και κούριερ. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουρασθήκαμε ενώ τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο, να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρεσίες κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες "συνταγές" για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και απαρχαιωμένου «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπους. Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α. Δε θα σου βρει κανείς τη λύση, αντιθέτως μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες ότι τίποτα δεν αλλάζει δένεις τον χαλκά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες πως τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου πως στα 12 χρόνια παρουσίας έχουμε δώσει εκατοντάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες, νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. Μαζευόμαστε κάθε Τρίτη στις 17:00 & κάθε Σάββατο στις 18:00 στην Ομήρου Σκυλίτση 10, στην Αθήνα. Ενώ για όσους αρέσκονται να σερφάρουν υπάρχει και η ιστοσελίδα του σωματείου www.sveod.gr. Τα υπόλοιπα από κοντά.

ΚΟΡΩΝΟΙΟΣ: ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Την Τετάρτη 11 Μάρτη εκδόθηκε η ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ (ΠΝΠ) ΦΕΚ 55/Α/11-3-2020 και λίγες μέρες αργότερα η σχετική εγκύκλιος «έκτακτα και προσωρινά μέτρα στην αγορά εργασίας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διάδοσης του κορωνοϊού COVID – 19»

- Η ΠΝΠ και η σχετική εγκύκλιος ανάμεσα στα άλλα αναφέρουν τα εξής:
1. Παράταση προθεσμίας καταβολής ασφαλιστικών εισφορών
 2. Έκτακτα και προσωρινά μέτρα στην αγορά εργασίας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διάδοσης του κορωνοϊού ως προς την οργάνωση του χρόνου και του τόπου εργασίας.
 3. Άδεια ειδικού σκοπού για ιδιωτικούς και δημόσιους υπάλληλους
- Πιο συγκεκριμένα η εγκύκλιος αναφέρει πως:
- Για το χρονικό διάστημα 11-3-2020 έως 10-4-2020 ο εργοδότης δεν έχει υποχρέωση να καταχωρεί στο πληροφοριακό σύστημα (ΠΣ) «ΕΡΓΑΝΗ» κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων πριν την πραγματοποίησή τους, όπως:
- i. τροποποίηση της ώρας έναρξης ή λήξης του ωραρίου,
 - ii. αλλαγή της ημέρας ανάπαυσης εντός της εβδομάδας,
 - iii. αλλαγή ημερήσιας βάρδιας λόγω απρόβλεπτων συνθηκών,
 - iv. εξατομικευμένη μεταβολή του χρόνου προσέλευσης στην εργασία, κ.λ.π.
 - v. υπερεργασία και νόμιμη υπερωριακή απασχόληση.

Η καταχώρηση κάθε αλλαγής ή τροποποίησης του ωραρίου στο Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ», θα υποβληθεί με δήλωση ωραρίου, συγκεντρωτικά και απογραφικά, στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου μήνα της παρασχεθείσας εργασίας με ειδικό έντυπο, που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα της αριθ. 40331/Δ1.13521/13-9-2019 ΥΑ, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει.

2

Ως σωματείο απαιτούμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που η κυβέρνηση σπεύδει να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των εργοδοτών, να υπερασπιστεί και τα συμφέροντα των εργαζομένων, διασφαλίζοντας την καταβολή της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών για όσο διάστημα κριθεί απαραίτητο.

Η μείωση των ωρών ή ημερών εργασίας, στην οποία προχωρούν μονομερώς οι εργοδότες, είναι παράνομη και καταχρηστική και δεν προβλέπεται από την ΠΝΠ και τη σχετική εγκύκλιο. Στην ουσία αποτελεί βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας.

Ως σωματείο θεωρούμε πως οποιεσδήποτε επιχειρήσεις κατεβάσουν ρολά είτε με απόφαση της εργοδοσίας είτε με απόφαση του κράτους θα πρέπει να καταβάλουν το σύνολο της μισθοδοσίας καθώς και των ασφαλιστικών εισφορών για όσο διάστημα παραμείνουν κλειστές.

Θεωρούμε δεδομένο πως με τον ίδιο τρόπο που την τελευταία δεκαετία δαπανήθηκαν δισεκατομμύρια ευρώ για την διάσωση των τραπεζών θα πρέπει η κυβέρνηση να μεριμνήσει προκειμένου να καταβληθούν μισθοί και ασφαλιστικές εισφορές για το σύνολο των εργαζομένων που θα πληγούν από τα έκτακτα μέτρα της τρέχουσας περιόδου και για όσο διάστημα χρειαστεί.

Την ίδια στιγμή, η γενίκευση της υποδηλωμένης, ανασφάλιστης και ελαστικής εργασίας σε συνδυασμό με τη συστηματική απαξίωση της δημόσιας υγείας έχουν οδηγήσει στην έλλειψη χρηματοδότησης των νοσοκομείων καθώς και όλων των δομών δημόσιας υγείας. Σήμερα, ο φαύλος κύκλος αυτής της βαθιά αντικοινωνικής πολιτικής έρχεται στο προσκήνιο με το αναπόφευκτα χειρότερο δυνατό σενάριο.

3

Η περίοδος δεν μπορεί να απαντηθεί με συλλογιστικές Ιανού.

Επισημαίνουμε πως η κατάσταση έκτακτης ανάγκης που βιώνουμε εμπεριέχει θεμελιώδεις αντιφάσεις. Ενώ από τη μία προπαγανδίζεται η λογική του «μένουμε σπίτι» από την άλλη δεν λαμβάνεται υπόψη πως, όσον αφορά το επάγγελμά μας, ο διανομέας μπορεί να λειτουργήσει ως ξενιστής, ως φορέας

διάδοσης του ιού.

Η κυβέρνηση, προσπαθεί να ισοροπήσει πατώντας σε δύο βάρκες. Ενώ από τη μία θεωρεί πως θα πρέπει να παρθούν κατεπείγοντα μέτρα αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού, ενώ θεωρεί επιτακτική την ανάγκη περιορισμού της διάδοσής του, δεν προχωρά στη λήψη μέτρων αλλά ημίμετρων, θέλοντας από τη μία να καθησυχάσει την κοινή γνώμη και από την άλλη να μην έρθει σε ρήξη με τις επιχειρήσεις.

Εμείς ανέκαθεν υποστηρίζαμε πως η διανομή προϊόντων και υπηρεσιών αποτελεί νευραλγικό σημείο της οικονομίας και σήμερα έρχεται για μια ακόμη φορά η ίδια η πραγματικότητα να μας επιβεβαιώσει. Όμως για τη συγκεκριμένη κρίση δεν υπάρχουν χρυσές τομές δεν μπορεί να απαντηθεί με οποιονδήποτε ευφάνταστο, πλην όμως ανέφικτο συνδυασμό κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής.

Ως σωματείο θεωρούμε τα εξής:

A. Για τις εταιρίες courier:

Λειτουργία με προσωπικό ασφαλείας (για το οποίο θα τηρούνται αυστηρά οι κανόνες υγιεινής και ασφάλειας) μόνο για τη διανομή φαρμάκων και ειδών πρώτης ανάγκης για τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

B. Για την ταχυεστίαση (Delivery):

Πλήρη παύση εργασιών για όλο το προσωπικό της ταχυεστίας, με καταβολή της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών για όσο χρονικό διάστημα

χρειαστεί. Για την τροφοδοσία των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, επιβάλλεται να μεριμνήσουν οι κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων προκειμένου να καλύψουν τις ανάγκες τους.

Γ. Για τους εξωτερικούς υπαλλήλους:

Για τους συναδέλφους που εργάζονται σε επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος επιβάλλεται να τηρούνται αυστηρά οι κανόνες υγιεινής και ασφάλειας. Για τους υπόλοιπους εξωτερικούς συναδέλφους απαιτούμε πλήρη παύση εργασιών με καταβολή της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών για όσο χρονικό διάστημα χρειαστεί.

Επίσης στο πλαίσιο της εκστρατείας του σωματείου ενάντια στην ανασφάλιστη και την υποδηλωμένη εργασία δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε πως όσοι συνάδελφοι δουλεύουν με εικονικές δώρες, τρίωρες, τετράωρες ή άλλου τύπου υποδηλωμένες συμβάσεις, σε περίπτωση που οι επιχειρήσεις στις οποίες εργάζονται κατεβάσουν ρολά, θα αποζημιωθούν με βάση τα εικονικά και όχι τα πραγματικά τους ωράρια. Γεγονός που αναδεικνύει πως οι παθογένειες της εργασιακής πραγματικότητας προβάλλουν ακόμη πιο έντονα τα αδιέξοδα, σε έκτακτες συνθήκες όπως η τρέχουσα.

Ως σωματείο, αξιολογούμε πως η υγιεινή και η ασφάλεια των εργαζομένων είναι πάνω από τα κέρδη των εργοδοτών. Συνεχίζουμε αγωνιστικά, υπερασπιζόμαστε τα κεκτημένα μας και διευρύνουμε το πλαίσιο των διεκδικήσεών μας.

Την Παρασκευή 20 Μαρτίου 2020 εκδόθηκε η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (Π.Ν.Π) ΦΕΚ τεύχος Α68/20-03-2020. Παραθέτουμε τα σημαντικότερα άρθρα που αφορούν εργασιακά ζητήματα. Για πιο λεπτομερή ενημέρωση αναζητήστε το προαναφερόμενο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (ΦΕΚ). (<https://www.e-nomothesia.gr/kat-yegeia/astheneies/praxe-nomothetikou-periekhomenou-tes-20-3-2020.html>)

Πολλοί συνάδελφοι επικοινωνούν με το σωματείο και μας ρωτάνε εάν δικαιούνται την έκτακτη οικονομική ενίσχυση, ως αποζημίωση ειδικού σκοπού.

Το ύψος της αποζημίωσης ειδικού σκοπού που θα λάβουν οι δικαιούχοι εργαζόμενοι ως έκτακτη οικονομική ενίσχυση από το κράτος λόγω του υποχρεωτικού «λουκέτου» των επιχειρήσεων, ορίστηκε στα 800,00 ευρώ για το διάστημα από 15.3.2020 έως και 30.4.2020 και θα καταβληθεί στο πρώτο 10ήμερο του Απριλίου 2020.

Το επίδομα αυτό θα το λάβουν τόσο οι πλήρως απασχολούμενοι, όσο και οι απασχολούμενοι με μερική ή εκ περιτροπής απασχόληση. Βέβαια οι πολλαπλώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι (όσοι δηλαδή κάνουν δυο και τρεις δουλειές) θα λάβουν μία φορά το ανωτέρω ποσό.

Ωστόσο, οι εργοδότες έχουν υποχρέωση να καταβάλλουν στο προσωπικό τους τις νόμιμες αποδοχές τους μέχρι την ημέρα της υποχρεωτικής αναστολής λειτουργίας των επιχειρήσεών τους.

Εξυπακούεται πως ο εργοδότης υποχρεούται στην καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για το διάστημα που όφειλε να καταβάλει ο ίδιος τις αποδοχές στο προσωπικό του.

Η αποζημίωση ειδικού σκοπού είναι ακατάσχετη, αφορολόγητη και δεν συμψηφίζεται με οποιαδήποτε οφειλή.

Η δαπάνη για την αποζημίωση ειδικού σκοπού και την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουν εργοδότες και εργαζόμενοι προκειμένου να καταβληθεί η έκτακτη οικονομική ενίσχυση των 800 ευρώ.

ΚΟΡΩΝΟΙΟΣ: ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ/ 21 Μαρτίου 2020

Για τη λήψη της αποζημίωσης ειδικού σκοπού από τους εργαζόμενους, ο εργοδότης υποχρεούται να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση στο Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με την οποία δηλώνει τους εργαζόμενους των οποίων οι συμβάσεις εργασίας τελούν σε αναστολή, είτε λόγω απαγόρευσης της λειτουργίας της επιχείρησης με εντολή δημόσιας αρχής, είτε λόγω εφαρμογής του μέτρου της περίπτωσης α) της υποπαραγράφου 2Α.

Παραθέτουμε την περίπτωση α) της υποπαραγράφου 2Α.

Επιχειρήσεις-εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, που πλήττονται σημαντικά, λόγω των αρνητικών συνεπειών του φαινομένου του κορωνοϊού-COVID 19, δύναται να αναστέλλουν τις συμβάσεις εργασίας μέρους ή του συνόλου του προσωπικού τους, προκειμένου να προσαρμοστούν οι λειτουργικές ανάγκες τους στο δυσμενές περιβάλλον που δημιουργείται. Η αναστολή των συμβάσεων εργασίας μπορεί να εφαρμοστεί μέχρι ένα (1) μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας, με δυνατότητα παράτασης με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία εξέλιξης του φαινομένου.

Οι επιχειρήσεις-εργοδότες υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν την ανωτέρω υπεύθυνη δήλωση, εγγράφως ή ηλεκτρονικά, αυθημερόν στον εργαζόμενο, δηλώνοντάς του και τον αριθμό πρωτοκόλλου καταχώρισης της πράξης τους στο ΠΣ «ΕΡΓΑΝΗ».

Μετά την ανωτέρω γνωστοποίηση οι δικαιούχοι – εργαζόμενοι, σύμφωνα με τα ανωτέρω, για να λάβουν την αποζημίωση ειδικού σκοπού, υποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση σε ηλεκτρονική πλατφόρμα που τηρείται για τον σκοπό αυτό στη Γενική Διεύθυνση Εργασιακών Σχέσεων, Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία και Ένταξης στην Εργασία της Γενικής Γραμματείας Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Στην υπεύθυνη δήλωση των δικαιούχων εργαζομένων συμπεριλαμβάνονται, εκτός των προσωπικών τους στοιχείων, τα οποία αντλούνται αυτόματα από το Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ», τα στοιχεία του προσωπικού τους τραπεζικού λογαριασμού IBAN, καθώς και ο αριθμός πρωτοκόλλου καταχώρισης της υπεύθυνης δήλωσης του εργοδότη στο Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ».

Οι επιχειρήσεις-εργοδότες του ιδιωτικού τομέα υποχρεούνται να συμπεριλάβουν στην υπεύθυνη δήλωση και τους εργαζόμενους των οποίων η σύμβαση εργασίας έχει λυθεί, από 1ης Μαρτίου 2020 έως 20 Μαρτίου 2020, είτε με καταγγελία από τους ίδιους, είτε με οικειοθελή αποχώρηση του εργαζομένου.

Σε περίπτωση που οι επιχειρήσεις-εργοδότες του ιδιωτικού τομέα δεν υποβάλλουν την υπεύθυνη δήλωση των προηγούμενων περιπτώσεων, αποκλείονται από την υπαγωγή

τους στα μέτρα αναστολής οφειλών δόσεων ή ρυθμίσεων ή διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής και κάθε είδους βεβαιωμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Εργαζόμενοι με συμπτώματα και δικαιώματα

Ο εργοδότης που απασχολεί εργαζόμενους, οι οποίοι εμπίπτουν στην περιπτωσιολογία συμπτωμάτων οι ίδιοι ή τα οικεία τους πρόσωπα και σύμφωνα με τις οδηγίες του ΕΟΔΥ πρέπει να παραμείνουν κατ' οίκον, υποχρεούται να αποδεχθεί την αποχή τους από τα εργασιακά τους καθήκοντα άμεσα από τη στιγμή που θα έρθει σε γνώση του το γεγονός, στο πλαίσιο τόσο των επιβαλλόμενων μέτρων προστασίας αφενός του ίδιου του εργαζομένου και αφετέρου των λοιπών εργαζομένων, του εργοδότη και ασφαλώς των τρίτων στο χώρο εργασίας, για την αντιμετώπιση μετάδοσης του κορωνοϊού, όσο και της υποχρέωσής του για την προστασία του εργαζομένου και των τρίτων για ζητήματα υγείας.

Παράλληλα για τη μεγαλύτερη προστασία απέναντι στην πανδημία του κορωνοϊού, συστήνεται η απομάκρυνση των εγκύων εργαζομένων γυναικών, λόγω του ενδεχόμενου κινδύνου για τις ίδιες και για το κυοφορούμενο έμβρυο.

Κατά το διάστημα παραμονής του εργαζομένου στην οικία του, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλλει το σύνολο των αποδοχών του εργαζομένου, εκτός κι αν η επιχείρηση έχει αναστείλει την δραστηριότητα της στο σύνολο ή μέρος αυτής λόγω εντολής δημόσιας αρχής για την αντιμετώπιση της μετάδοσης του κορωνοϊού.

Οπότε στην περίπτωση αυτή ισχύουν τα παραπάνω για την καταβολή του έκτακτου επιδόματος.

TAXYDIANOMΕΑΣ

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΙΟΥ

Τα τελευταία χρόνια, η ραγδαία ανάπτυξη της ψηφιακής τεχνολογίας έχει επιφέρει σημαντικές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται το εμπόριο. Η αύξηση των ηλεκτρονικών αγορών και των on-line παραγγελιών έχει αυξήσει τον όγκο εργασίας, χωρίς όμως να έχουν αυξηθεί αναλογικά οι προσλήψεις σε εταιρίες courier και αλυσίδες ταχυεστίασης, με αποτέλεσμα την περαιτέρω εντατικοποίηση του επαγγέλματός μας, είτε εργαζόμαστε ως ταχυμεταφορείς (courier), ταχυδιανομείς (delivery) ή υπάλληλοι εξωτερικών εργασιών.

Συγκεκριμένα, την περίοδο που διανύουμε με την εξάπλωση του Covid-19, έρχεται με ακόμη μεγαλύτερη ένταση στο προσκήνιο η αυταπόδεικτη χρησιμότητα (και πρόσκαιρη αναγνώριση) του επαγγέλματός μας, καθώς αυξάνεται ραγδαία η αναγκαιότητα της διακίνησης αγαθών και υπηρεσιών μέσω της ταχυδιανομής/ταχυμεταφοράς με μηχανάκια και φορτηγά πόλης, τύπου van. Ταυτόχρονα, αναδεικνύεται πολύ πιο έντονα και μια ακόμη αντίφαση, πέραν αυτής που αφορά την υψηλής ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών των συναδέλφων σε σχέση με τους χαμηλούς μισθούς και την πολύ συχνά υποδηλωμένη εργασία τους. Τώρα έρχεται, πιο πολύ από ποτέ, αντιμέτωπη η ταχύτητα παράδοσης (που ολοένα και αυξάνεται λόγω της εντατικοποίησης) με την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων.

Στον ήδη βεβαρημένο τρόπο που διεξάγεται η δουλειά μας, προστίθεται και η μη εφαρμογή των κανόνων για την υγιεινή και την ασφάλειά μας. Όχι μόνο με τη μη απόδοση των Μέσων Ατομικής Προστασίας και τη μη κάλυψη των εξόδων χρήσης και συντήρησης των οχημάτων μας από τους εργοδότες, αλλά και με την επί της ουσίας ανεξέλεγκτη έκθεσή μας στον ιό. Με αποτέλεσμα να κινδυνεύουμε οι ίδιοι να νοσήσουμε, να μετατραπούμε εν δυνάμει σε ξενιστές του ιού και να τον μεταφέρουμε από πελάτη σε πελάτη (ανάμεσα στους οποίους βρίσκονται και ευπαθείς ομάδες).

Ο απαραίτητος εξοπλισμός και τα μέτρα πρόληψης και προστασίας, που το κράτος έχει ορίσει με αλληπάλληλες Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, πως πρέπει να λαμβάνουν οι εργαζόμενοι (γάντια, μάσκες, αντισηπτικά) παρέχονται από ελάχιστους εργοδότες, που όπως πάντα αποτελούν την εξαίρεση ανάμεσα στις εταιρίες και τα καταστήματα φαγητού/καφέ/courier/λιανεμπορίου/χονδρεμπορίου. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι εργαζόμενοι αναγκάζονται καθημερινά να χρεώνονται οι ίδιοι την αγορά των μέτρων πρόληψης και προστασίας. Να «κόβουν» δηλαδή κι άλλο από τον ήδη χαμηλό μισθό τους.

Κι ενώ οι περισσότερες επιχειρήσεις αποφεύγουν να επωμιστούν οποιαδήποτε οικονομική επιβάρυνση, εκμεταλλεύονται την κατάσταση και κερδοσκοπούν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ACS του προέδρου του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ) και Φέσσα, που την 1η Απρίλη προχώρησε σε αυξήσεις κατά 0,45€+ΦΠΑ σε όλες τις αποστολές εσωτερικού και κατά 1€ στις αυθημερόν αποστολές. Επικαλέστηκε, ως δικαιολογία, το αυξημένο λειτουργικό κόστος (αύξηση δρομολογίων, ενοικίαση επιπλέον οχημάτων και χώρων διακίνησης, πρόσληψη προσωπικού και εφαρμογή πρόσθετων μέτρων ασφαλείας) όμως αναγκάστηκε σε ανάκληση της έκτακτης χρέωσης. Να σημειώσουμε πως σημαντικό ρόλο στην ανάκληση έπαιξε ο Σύλλογος Εκδοτών Επιστημονικών Βιβλίων (μέλος της οποίας είναι

και ο γνωστός τηλεβιβλιοπώλης και υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων, κος Άδωνις Γεωργιάδης) που αντέδρασε στην κερδοσκοπική επιβάρυνση της τάξης του 22,5%.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, παρά την έκτακτη συνθήκη, το κράτος αντέδρασε άμεσα ενάντια στην κερδοσκοπία και την αισχροκέρδεια. Ως σωματείο έχουμε πράγματι εντυπωσιαστεί, γιατί το ίδιο περιμένουμε και σε ότι αφορά τους ελέγχους των επιθεωρήσεων εργασίας (ΣΕΠΕ) ενάντια στην ανασφάλιστη/υποδηλωμένη εργασία και τη γενικευμένη καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Όμως έχουμε την αίσθηση πως για μας, για τους εργαζόμενους, η “έκτακτη συνθήκη” που μόνιμα υποτιμά την εργασία και τη ζωή μας, μάλλον θα συνεχίσει να διαφεύγει της προσοχής του κράτους και της εκάστοτε κυβέρνησης.

Γνωρίζουμε πως καθώς η κρίση θα εξελίσσεται, στο όνομα της “ελεύθερης” οικονομίας και της “ελεύθερης” αγοράς, οι εργοδότες θα πάρουν και πάλι θέση μάχης προκειμένου και τα νέα βάρη να μεταφερθούν στις δικές μας πλάτες, στις πλάτες της τάξης μας. Όμως παράλληλα, δεν ξεχνάμε πως και οι τύχες θα συνεχίσουν να βρίσκονται στα δικά μας χέρια, στα χέρια της τάξης μας. Ας σημειωθεί, πάντως, πως η ACS έχει αυξήσει κατά 50% σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2019 τα έσοδά της και με πραγματική αγωνία περιμένουμε τις επίσημες ανακοινώσεις της εταιρείας και του επιχειρησιακού της σωματείου για τις προσλήψεις προσωπικού και το είδος των συμβάσεων που υπογράφουν. Όσο για τα μέτρα υγιεινής και ασφαλείας οι πληροφορίες που έρχονται είναι πως δεν παρέχονται τα απαραίτητα μέτρα προστασίας ούτε γίνεται απολύμανση στους χώρους των καταστημάτων. Ενώ είναι γνωστό, πως σε κατάσταση της ACS στη Λάρισα, νόσπσαν διανομείς και υπάλληλοι γραφείου.

Είναι γεγονός, πως λόγω της πρωτοφανούς ζήτησης, έχει επέλθει τεράστια αύξηση των εσόδων των εταιριών courier. Όμως ούτε λόγος, για αυξήσεις στους μισθούς και απαρέγκλιτη τήρηση των μέτρων υγιεινής, ασφαλείας και προστασίας των εργαζομένων.

Είμαστε αναγκασμένοι λοιπόν, να προστατεύουμε μόνοι μας τον εαυτό μας και το κοινωνικό σύνολο με χρήματα από την τσέπη μας, ενώ παράλληλα πρέπει να παραμένουμε ταχύτατοι, καθώς απολυμαίνουμε, βάζουμε – βγάζουμε, πετάμε τις μάσκες και τα γάντια μας ύστερα από κάθε επαφή και παραλαβή/παράδοση παραγγελίας. Αυτή η συνθήκη, που επί της ουσίας δε γίνεται να πραγματοποιηθεί, εγκυμονεί τον κίνδυνο της μεταφοράς διάδοσης του ιού ανάμεσα στους εργαζόμενους, τους πελάτες και κατ’ επέκταση στο σύνολο της κοινωνίας.

Από το ξεκίνημα της υγειονομικής κρίσης, ως Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) προτείναμε οι εταιρείες της ταχυδιανομής-ταχυμεταφοράς να προχωρήσουν σε lock down προκειμένου να αποτραπεί η περαιτέρω διάδοση του ιού στους συναδέλφους και το κοινωνικό σώμα. Προτείναμε να πραγματοποιείται αποκλειστικά η μεταφορά ειδών πρώτης ανάγκης από προσωπικό ασφαλείας που θα τηρεί απαρέγκλιτα τους κανόνες υγιεινής και ασφαλείας. Να πάψουμε ως εργαζόμενοι στο επάγγελμα να εκτιθέμεθα στον ιό και παράλληλα να αποζημιωθούμε οικονομικά και ασφαλιστικά για το διάστημα που δε θα εργαστούμε. Όμως, η πραγματικότητα κινείται στον αντίποδα των προτάσεών μας.

Η ποσότητα και ο όγκος των διακινούμενων προϊόντων ειδικά στις ταχυμεταφορικές έχει πολλαπλασιαστεί λόγω της ραγδαίας ανόδου του διαδικτυακού εμπορίου. Οι συνάδελφοι καλούνται καθημερινά να αντεπεξέλθουν στις αυξανόμενες ανάγκες παραλαβής και παράδοσης προϊόντων με αποτέλεσμα την ολοένα και μεγαλύτερη εντατικοποίηση της εργασίας.

Γνωρίζουμε πως υπό αυτές τις συνθήκες τα εργατικά ατυχήματα αυξάνονται. Όπως στη δεκαετία που πέρασε, έτσι και στην παρούσα περίοδο, οι εργοδότες μπροστά στο κέρδος και στις “ευκαιρίες” που γεννούν οι κρίσεις δε θα διστάσουν να καταπατήσουν οποιοδήποτε εργασιακό δικαίωμα και κάθε έννοια υγιεινής και ασφαλείας. Κι εδώ, αξίζει να σημειώσουμε πως είναι η ίδια η πραγματικότητα που για μια ακόμη φορά και με τον πιο emphaticό τρόπο αναδεικνύει το πάγιο αίτημα του σωματείου μας για ένταξη του επαγγέλματος στα βαρέα και ανθυγιεινά.

Συνεχίζοντας, να αναφερθούμε σε μια ακόμη, επί της ουσίας, ψευδή κατεύθυνση που δίνουν τα περισσότερα ΜΜΕ, καθώς και οι εργοδότες για την προώθηση των ηλεκτρονικών αγορών. Πρόκειται για τη διασφάλιση της «υγείας» με τη χρήση του ηλεκτρονικού εμπορίου. Προπαγανδίζεται, λοιπόν, η «ασφαλής» και «ανέπαφη» διακίνηση των αγαθών στο καταναλωτικό κοινό, προκειμένου ορισμένοι τομείς της οικονομίας, όπως το ηλεκτρονικό/ψηφιακό εμπόριο στην παρούσα φάση, να συνεχίσουν απρόσκοπτα τη λειτουργία τους. Μας λένε δηλαδή, πως με τη χρήση της οποιαδήποτε διαδικτυακής πλατφόρμας, πως με το e-shopping, παρακάμπεται η όλη συνθήκη των έκτακτων μέτρων για τη μη εξάπλωση του κορονοϊού. Μια συνθήκη, που σύμφωνα με τις ίδιες πηγές εγκυμονεί τόσους κινδύνους, που έχει κηρυχτεί στη χώρα μέχρι και απαγόρευση κυκλοφορίας! Να διευκρινίσουμε λοιπόν στους καταναλωτές, ότι το “enter” στο πληκτρολόγιο του κινητού, του tablet, του laptop ή του υπολογιστή, στην όποια διαδικτυακή παραγγελία, δεν αποτελεί ασπίδα προφύλαξης από τον ιό. Δεκάδες πραγματικά και όχι ψηφιακά ή ρομποτικά χέρια ετοιμάζουν την παραγγελία, πριν αυτή φτάσει στην πόρτα τους. Τυλίγουν, πακετάρουν, φορτώνουν, ξεφορτώνουν, τιμολογούν, κόβουν, τεμαχίζουν, μαγειρεύουν, ψήνουν, συσκευάζουν, μέχρι ο/η συνάδελφος ταχυμεταφορέας/ταχυδιανομέας/υπάλληλος εξωτερικών εργασιών να παραδώσει την παραγγελία. Τα χέρια του διανομέα με ή χωρίς γάντια, είτε οδηγεί δίκυκλο είτε τετράτροχο, δε δύναται να εξαγνίσουν την παραγγελία και τα παρεχόμενα αγαθά από ενδεχόμενη μόλυνση. Παράλληλα, είναι αναπόφευκτο και απόλυτα λογικό η πίεση του χρόνου, ο φόρτος και η εντατικοποίηση της εργασίας, σε συνδυασμό με την έλλειψη των μέσων προστασίας να οδηγούν τους συναδέλφους στη μη σχολαστική τήρηση των κανόνων

υγιεινής. Και δυστυχώς, πλείστος είναι και ο αριθμός των πελατών που δεν τηρεί ούτε τους βασικούς κανόνες των μέτρων πρόληψης και προστασίας που έχουν ανακοινωθεί (γάντια, μάσκες κοκ.)

Δεν υπάρχει λοιπόν, καμιά πραγματική πρόληψη ή ουσιαστική προφύλαξη των συναδέλφων και του κοινωνικού σώματος από τον ιό, όσο εργαζόμαστε στις συνθήκες που περιγράφουμε. Επαναλαμβάνουμε, οι ατέλειωτες παραδόσεις, η συνεχής εντατικοποίηση της εργασίας, οι πελάτες που δεν τηρούν στοιχειώδεις τρόπους πρόληψης, προφύλαξης και υγιεινής και τα

μέσα υγιεινής και ασφάλειας που δε χορηγούνται στους εργαζόμενους με ευθύνη των εργοδοτών, μας οδηγούν σε ένα αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα. Η ασφαλής παράδοση μέσω του ηλεκτρονικού εμπορίου είναι ένας μύθος πασπαλισμένος με μπόλικη διαφήμιση και ψηφιακή χρυσόσκονη.

Όμως για τις διαδικτυακές πλατφόρμες, το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις αλλαγές που επιφέρουν στο μισθό, στην ασφάλιση και στο σύνολο των εργασιακών σχέσεων θα αναφερθούμε σε επόμενο κείμενό μας.

Συνάδελφοι, τα δέκα προηγούμενα χρόνια αντιμετωπίσαμε πλήθος προκλήσεων. Εμείς ως σωματείο αποφασίσαμε να τις αντιμετωπίσουμε συλλογικά. Και στην ίδια κατεύθυνση θα συνεχίσουμε. Πιο οργανωμένα, πιο συγκροτημένα, πιο μεθοδικά.

ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΟ ΦΟΒΟ...
της απόλυσης, της ανεργίας, των εργοδοτικών απειλών, του κορωνοϊού... **ΔΕ ΝΙΚΑ.**

“Πότε προλάβετε, πότε τα ‘πατε, ένας θεός το ξέρει”

(Νίκος Σταυρίδης από τα Κίτρινα Γάντια)

Μετά τους ελέγχους σε εταιρείες κούριερ για αισχροκέρδεια (όπου φυσικά δεν επιβλήθηκε κανένα πρόστιμο) οι ταχυμεταφορικές εντάσσονται στις «πληττόμενες επιχειρήσεις».

Προφανώς η κυβέρνηση ένοιωσε άσχημα μετά την επίληξη οπότε σαν τον καλό γονιό αποφάσισε να κάνει ένα δωράκι στην ACS του προέδρου του ΣΕΒ Θεόδωρου Φέσσα και τις άλλες εταιρείες κούριερ. Και όλως τυχαίως, η δημοσίευση στο ΦΕΚ της ένταξης των εταιρειών ταχυμεταφορών στις πληττόμενες επιχειρήσεις συνέπεσε με την ανάκληση της αύξησης των τιμολογίων της ACS. Με όρους ταχυμεταφοράς θα μπορούσαμε να πούμε πως η ανάκληση της αύξησης πραγματοποιήθηκε με αντικαταβολή. Ο πρόεδρος του ΣΕΒ πήρε πίσω την αύξηση κατά 22,5% και οι ταχυμεταφορικές την ίδια ημέρα εισήχθησαν στις πληττόμενες επιχειρήσεις. Με απόφαση της κυβέρνησης οι εταιρείες κούριερ θα μπορούν να θέσουν τους εργαζομένους τους σε αναστολή, να έχουν αναστολή φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων αλλά και να μειώσουν τα ενοίκια που καταβάλλουν κατά 40%. Και όλοι μπορούμε να καταλάβουμε το μέγεθος του ποσού που αντιπροσωπεύει αυτή η ρύθμιση για εταιρείες που δηλώνουν πως έχουν εκατοντάδες καταστήματα. Οι ίδιες εταιρίες βέβαια «ξεχνάνε» ότι έχουν σχέση με αυτά τα καταστήματα όταν πρέπει, σε περίπτωση ‘πτώχευσης’(και ανοίγματος του ίδιου καταστήματος την επόμενη μέρα

με άλλο ΑΦΜ αλλά την ίδια ταμπέλα) να πληρώσουν αποζημιώσεις απόλυσης και δεδουλευμένα στους εργαζόμενους.

Αμέσως, μάλιστα, η ACS έδωσε τη γραμμή και στους άλλους παίχτες της αγοράς κι έσπευσε να ενημερώσει τους «συνεργάτες» της πως οφείλουν να αξιοποιήσουν τη ρύθμιση της μείωσης της επαγγελματικής μίσθωσης κατά 40% για τον μήνα Απρίλιο. Επισημαίνοντας πως «θα πρέπει τα μισθώματα να καταθέτονται στον τραπεζικό λογαριασμό της ACS και όχι των ιδιοκτητών». Κι όλα αυτά ενώ λίγες μέρες πριν, ο κος Φέσσας τόνιζε πως υπάρχει “υπερβολικά αυξημένη ζήτηση”, στοιχείο που λογικά θα έπρεπε να κάνει την κυβέρνηση να μην εντάξει τις εταιρείες ταχυμεταφορών στις πληττόμενες επιχειρήσεις. Εμείς ως σωματείο θα λάβουμε σοβαρά υπόψη την ταχύτητα με την οποία κινήθηκαν κυβέρνηση και υπουργείο εργασίας. Ειδικά όταν σε επόμενη κρούση μας ακούσουμε το χιλιοειπωμένο “θα συζητήσουμε το αίτημά σας και εφόσον το επιτρέψουν οι αντικειμενικές συνθήκες θα σας απαντήσουμε το συντομότερο δυνατόν”. Φανταζόμαστε πως με την ίδια θερμή θα ανταποκριθούν και στα δικά μας αιτήματα για εξορθολογισμό του επαγγέλματος και ένσημα βαρέα/ανθυγιεινά. Ήδη έχουμε στείλει υπόμνημα για συνάντηση στο υπουργείο εργασίας από το Μάρτιο και σύντομα θα ακολουθήσει και δεύτερο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ & ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

«Μία εβδομάδα μετά την εξαγγελία σας για 2000 προσλήψεις υγειονομικού προσωπικού, πόσες έχετε κάνει; Τι περιμένετε; Στο διάγγελμά σας δεν κάνατε την παραμικρή νύξη για προσλήψεις γιατρών. [...] Οι 2000 προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού δε φτάνουν. Τόσες είχατε εξαγγείλει και τον Ιούλιο όταν δεν ήμασταν σε πόλεμο και δεν τις κάνατε.»

Ανακοίνωσή της ΟΕΝΓΕ στις 18 Μάρτη 2020 με αφορμή το διάγγελμα του πρωθυπουργού.

Στην παρούσα συνθήκη, ως σωματείο αισθανόμαστε επιτακτικά την ανάγκη να δηλώσουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους νοσοκομειακούς γιατρούς καθώς και στο σύνολο του νοσηλευτικού προσωπικού της δημόσιας υγείας.

Θεωρούμε πως αντί για επικοινωνιακά χειροκροτήματα χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο και σύνδεση, η μεγαλύτερη δυνατή στήριξη που μπορούμε να προσφέρουμε και τώρα και στο μέλλον είναι να συνεχίσουμε με ακόμη μεγαλύτερη στοχοπροσήλωση τον αγώνα μας ενάντια στην ανασφάλιστη και υποδηλωμένη εργασία. Τον αγώνα μας ενάντια στην γενικευμένη εισφοροδιαφυγή επιχειρήσεων και εργοδοτών, στην γενικευμένη άρνηση και αποφυγή καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών που:

- ✎ **Διαρρηγνύει τον κοινωνικό ιστό και διαλύει τα ασφαλιστικά ταμεία**
- ✎ **Στερεί τους αναγκαίους πόρους από τη δημόσια υγεία**
- ✎ **Οδηγεί το δημόσιο σύστημα υγείας σε απαξίωση**
- ✎ **Στρώνει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση της υγείας**

Δημιουργεί ένα αύριο που όσο γιγαντώνεται θα αποκλείει όλο και περισσότερο, στους φτωχούς και τα χαμηλά εισοδήματα, την πρόσβαση σε ένα δημόσιο κοινωνικό αγαθό του χτες και του σήμερα που δεν μας χάριστηκε αλλά κατακτήθηκε με τους αγώνες της τάξης μας.

Οι πολιτικές που διαλύουν το δημόσιο σύστημα υγείας μας στερούν όχι μόνο την κληρονομιά των αγώνων της τάξης μας αλλά και το μέλλον μας.

Στην παρούσα συνθήκη η παρουσιαζόμενη ως πανάκεια ιδιωτική πρωτοβουλία, οι ιδιωτικοποιήσεις, η ελεύθερη αγορά και η πολυδιαφημιζόμενη αυτορρύθμιση της, δείχνουν τα όρια αλλά και το πραγματικό τους πρόσωπο. Για παράδειγμα το τεστ για κορωνοϊό ισούται με το σύνολο σχεδόν του μηνιατίκου ενός χαμηλοσυνταξιούχου.

Όμως δεν είμαστε εμείς οι πλέον αρμόδιοι για να αναλύσουμε και να παρουσιάσουμε το μέγεθος της διάλυσης, της αποδιοργάνωσης και της απαξίωσης της δημόσιας υγείας. Αυτό το κάνουν με περίσσια σαφήνεια οι νοσοκομειακοί γιατροί στις ανακοινώσεις της ομοσπονδίας τους. Από την πλευρά μας θεωρούμε επιτακτική ανάγκη να ξέρουμε όλοι τί πραγματικά συμβαίνει στη δημόσια υγεία από τους ίδιους τους εργαζόμενους που το βιώνουν από πρώτο χέρι. Και γι’ αυτό παραπέμπουμε όλους τους συναδέλφους/ισσες αλλά και όλους τους εργαζόμενους/ες στον ιστότοπο (<https://www.oengegr.com/>) όπου αναρτώνται όλες οι ανακοινώσεις τους.

Για εμάς το πραγματικό, το ουσιαστικό χειροκρότημα είναι η ενσυναίσθηση, η αλληλεγγύη, η γνώση της πραγματικότητας, η εμπλοκή του καθένα μας στον αγώνα για δωρεάν δημόσια υγεία για όλους.

Έχουμε πει πολλές φορές, από την ιδρυτική μας διακήρυξη μέχρι σήμερα πως εμείς οι εργάτες παράγουμε τον πλούτο αυτού του κόσμου. Κι αυτό τον πλούτο θέλουμε να τον βλέπουμε να μετατρέπεται σε κοινωνικά αγαθά. Και πρώτα απ’ όλα σε δημόσια υγεία.

Ως σωματείο και σε αυτή την περίοδο εμείς προτάσουμε το συλλογικό αγώνα, τη συλλογική δράση, το συλλογικό όραμα, το δημόσιο, συλλογικό, κοινωνικό συμφέρον.

Και όπως πολύ σωστά γράφουν οι νοσοκομειακοί γιατροί στις ανακοινώσεις τους:

Τα στόματα με μάσκες έχουν φωνή. Και η φωνή θα δυναμώσει. Θα ακουστεί πιο δυνατά.
Μέτρα προστασίας τώρα για τους υγειονομικούς.
Μέτρα προστασίας τώρα για την υγεία του λαού.
Αλληλέγγυα και αγωνιστικά,

Η αλληλεγγύη όπλο των εργατών

ΦΗΦΙΣΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΗΣ ΣΤΗ ΣΕΒΙΟΜΕ

Εν μέσω πανδημίας,περιοριστικών μέτρων και απαγόρευσης κυκλοφορίας για το σύνολο της κοινωνίας,ενώ παράλληλα χιλιάδες εργαζόμενοι/ες συνεχίζουν να παράγουν κέρδη για τα αφεντικά,χωρίς σ’αυτή την περίπτωση να υπολογίζεται η υγεία των εργατών/τριών και η διασπορά του ιού,η κυβέρνηση δεν «ξέχασε»το κατειλημμένο από το 2011 εργοστάσιο της ΒΙΟΜΕ και προχώρησε στις 30 του Μάρτη στις 06:30 το πρωί στην διακοπή ρεύματος του εργοστασίου.Αυτή η επιλεκτική διαχείριση δεν προξενεί εντύπωση,μιας και η ΣΕΒΙΟΜΕ και μια μερίδα των εργατών/τριών επέλεξε την αυτοδιαχείριση του εργοστασίου και της ζωής τους ενάντια στη μοιρολατρία και τα κούφια λόγια. Ενάντια στα επιδόματα φιλανθρωπίας του κράτους και στην ανεργία,επέλεξαν σταθερά και δυναμικά το δρόμο της αξιοπρέπειας.Επέλεξαν τέλος να κάνουν πράξη,αυτό που για κάποιους παραμένει ένα ακόμη σύνθημα:

Τα εργοστάσια και την οικονομία να τα διαχειρίζονται αυτοί που παράγουν τον πλούτο:Οι εργάτες/εργάτριες

Ειδικά η ΣΕΒΙΟΜΕ σε αυτή τη συγκυρία του ιού,παράγει προϊόντα απολύτως απαραίτητα για την υγεία αυτών που δεν «έχουν»,για δομές όπως η Μόρια και για λαϊκές οικογένειες που είναι περισσότερο ευάλωτες στην πανδημία.

Για όλους αυτούς τους λόγους εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και την αμέριστη συμπαράσταση μας στη ΣΕΒΙΟΜΕ.

Ενώνουμε και εμείς τη φωνή μας με όλους όσους απαιτούν να επανασυνδεθεί το ρεύμα στο εργοστάσιο για να συνεχίσει να παράγει «για όλους»

ΑΛΛΗΛΕΓΓΗ ΣΤΗ ΣΕΒΙΟΜΕ
ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΣ ΔΕΗ ΣΤΟ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΟΣ

Ενος κύριερ στα χρόνια του κορονοιού

08:00 Μπαίνω στο κατάστημα. Η εικόνα ίδια και απaráλλακτη. Το χθές ίδιο με το σήμερα, ίδιο με το αύριο. Ο χώρος εργασίας οριοθετείται από στοίβες και καρότσια τίγκα με «αντικείμενα» που περιμένουν να παραδοθούν. Αν πριν την έκτακτη κατάσταση ο χώρος ήταν ήδη μικρός, τώρα είναι μπίμπα και όλοι οι εργαζόμενοι τηρούμε την ασφαλή απόσταση των 50... πόντων! Δεν υπάρχει κανένα μέτρο πρόληψης και υγιεινής, και δεν μπορεί να υπάρξει υπό αυτές τις συνθήκες. Κάποιοι μας θεωρούν «σκληρόπετσους» όμως η πραγματικότητα αποδεικνύεται πολύ πιο σκληρή από εμάς: Ποιός, ποιοί θα νοιαστούν προκειμένου να ληφθούν μέτρα για τον «τελευταίο τροχό της αμάξης»; Εγώ, πάντως νοιάζομαι. Γι' αυτό και είμαι και μέλος του σωματείου εδώ και δεκατρία χρόνια, από την πρώτη κιόλας μέρα.

Που είχα μείνει; Α, ναι. Αρπάζω το καρότσι μου και με ένα τρελό σλάλομ, που θα το ζήλευε ολυμπιονίκης σκιέρ, ανάμεσα σε ανθρώπους, καρότσια και καφάσια, παίρνω θέση στο πόστο μου και αρχίζω να μοντάρω το δρομολόγιο. Ταυτόχρονα τηλεφωνώ σε πελάτες, ξεδιαλέγω τις αναδιαβιβάσεις, αναζητώ με το μάτι τα πιο ογκώδη αντικείμενα, υπολογίζω τι θα χωρέσει στο κουτί στο πρώτο «γέμισμα», τι στην σακούλα και τί θα αφήσω πίσω μου σε αναμονή για τη δεύτερη εξόρμηση της μέρας. Στη συνέχεια μέσω της εφαρμογής συνδέομαι ηλεκτρονικά και το βαρύ 80άρι εμφανίζεται στην οθόνη. Τέλος, παίζω «τέτρης» στο κουτί για να χωρέσω όσα περισσότερα μπορώ. Και η αλήθεια είναι πως χωράει πολλά...

08:45 Είμαι στον δρόμο και ξεκινώ τις παραδόσεις. Οι παραλαβές θα αρχίσουν να αναδύονται όσο περνάει μέρας. Πελάτες που χρειάζεται να τους καλέσεις στο τηλέφωνο, άλλοι που έχουν ξεχάσει να γράψουν το όνομά τους στο κουδούνι, κάποιοι που δεν ξέρουν τι έχουν παραγγείλει και ρωτάνε με ανακριτικό ύφος «τι έχει μέσα;», προσθέτουν επιπλέον νεύρα και ένταση. Δεν μας φτάνει ο καθημερινός όγκος, ο φόρτος εργασίας, πρέπει να διαχειριζόμαστε και τις ιδιοτροπίες των πελατών, που δεν έχουν καθόλου συνείδηση, πόσο μάλλον ταξική, και μας βλέπουν σαν «παιδιά» για τα θελήματα. Όπως μας βλέπει και η κυβέρνηση στο βίντεο που κυκλοφορεί από την πολιτική προστασία. Σκατά στα μούτρα τους: ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΙΔΙΑ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΠΙΑ- ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ, όπως φωνάζουμε και γράφουμε 13 χρόνια τώρα με το σωματείο. Για να μην πω το άλλο σύνθημα, το πιο βαρύ. Συνεχίζω, χωρίς να χρονοτριβώ. Το 8ωρό μου μέσα. Κίνηση ελάχιστη, φασαρία με ένταση ψιθύρου, περαστικοί σαν φευγαλέες σκιές στους δρόμους και τα στενά και οι πελάτες στα σπίτια τους. Μένουν σπίτι. Κι αυτό ευνοεί πρωτίστως τους εργοδότες των ταχυμεταφορικών αφού τώρα διανέμουμε περισσότερες παραδόσεις στον ίδιο χρόνο. Παράλληλα, έχουν αυξηθεί οι παραλαβές από ιδιώτες ενώ έχουν εκτιναχθεί και οι αντικαταβολές. Τι σημαίνει αυτό σε απλά ελληνικά; Σημαίνει πως τα κέρδη τους ανεβαίνουν κατακόρυφα. Από τον Νοέμβρη, με την black friday, μέχρι σήμερα (αν εξαιρέσουμε μια φυσιολογική περίοδο με 60-65 ημερήσιες στάσεις προς παράδοση) μάς έχει πάει αίμα. Τα κέρδη αυξάνονται για να γεμίσουν τις ίδιες πάντα τσέπες. Αναρωτιέμαι, σε εμάς ρε συνάδελφε, δεν θα έπρεπε να είχαν κάνει μια γενναία αύξηση; Και δεν εννοώ τα 100 ευρώ, για πενήντημερη οκτάωρη εργασία, από το επίδομα χρήσης και συντήρησης που είναι υποχρεωμένοι

να πληρώνουν οι εργοδότες όταν δεν παρέχουν εταιρικό δίκυκλο. Εννοώ αύξηση κανονική. Στον μισθό. Κι όμως τίποτα. Τόσες χιλιάδες φορές που το έχουν πει, το έχουν πιστέψει και οι ίδιοι πως... «δεν βγαίνουν». Όμως ο καιρός έχει πάντα γυρίσματα. Δεν έχουμε πει την τελευταία λέξη...

10:20 Συναντάω συνάδελφο. Ένα πλατύ χαμόγελο και μερικές λέξεις στα πεταχτά. Πνίγεται. Τρέχει και δεν φτάνει. Πριν τον κορονοιό έκανε 80- 90 παραδόσεις και καμιά 15αρια παραλαβές στο 8ωρο. Μεταξύ σοβαρού και αστείου, του είχα πει πως αν συνεχίσει να τρέχει καθημερινά με αυτούς τους εξοντωτικούς ρυθμούς θα τον ανακηρύσουν μόνιμα «υπάλληλο του μήνα» και η εταιρεία θα του κάνει άγαλμα. Τώρα, μέσα στη καταιγίδα του κορονοιού, το ωράριό του έχει ξεχειλώσει ακόμα περισσότερο, η δουλειά με το κομμάτι πάει σύννεφο, ενώ το Σάββατο και η Κυριακή τείνουν να γίνουν καθημερινές. Οι εργοδότες, αντί για αυξήσεις στους μισθούς διαλύουν την πενήντημερη οκτάωρη εργασία. Συνάδελφοι, σαν τα ποντίκια θέλουν να μας πιάσουν στην φάκα τους. Μας πετάνε για τυράκι «τα παραπάνω χρήματα» και την ίδια στιγμή, ξεχειλώνουν το ωράριο εργασίας. Και η συνθήκη μεταφράζεται σε «ξύλο και καράτε στις πλάτες μας». Γιατί, και να μην γελιόμαστε, αυτή είναι η νέα κανονικότητα που θέλουν να επιβάλλουν οι ταχυμεταφορικές εταιρείες. Για να συμπληρώνουμε τα 650 ευρώ θα πρέπει να τσακίζουμε τα κορμιά μας καθημερινά, να μην ξεκουραζόμαστε όσο μας είναι απαραίτητο, να μην προσέχουμε την υγεία μας, να μην έχουμε ελεύθερο χρόνο για τον εαυτό μας και τους αγαπημένους μας ανθρώπους. Με λίγα λόγια μας θεωρούν αναλώσιμους. Θυμώνω και μόνο που το σκέφτομαι. Αδέρφια, απ' ότι φαίνεται, για να την παλέψουμε πρέπει να την δούμε αλλιώς τη φάση... Πετώ το σβησμένο αποτσίγαρο στο ανοιχτό σιδερένιο στόμα ενός κάδου που χάσκει και συνεχίζω το δρομολόγιο.

12:15 Περιπλανιέμαι στα σοκάκια και διαταράσσω την ψυχία της καραντίνας. Νάσου και ο συνάδελφος με το βάν. Μία από τα ίδια και αυτός, τρέξιμο και πολύ κουβάλημα. Οι οδηγοί αυτοκινήτου έχουν γίνει μπόντι μπιλντερ. Στις μέρες μας, εργαζόμενοι με προ우πηρεσία στις ταχυμεταφορές, «εξασφαλίζουν» άνετα θέση και στις μετακομίσεις. Ο θαυμαστός καινούριος κόσμος. Ο νέος ρόλος των ταχυμεταφορών με την εκτίναξη του ηλεκτρονικού εμπορίου. Από μετακομίσεις μέχρι τη διακίνηση οποιουδήποτε αντικειμένου πουλιέται διαδυκτιακά. Από μπαλάκια του πινγκ πονγκ μέχρι τα @@@ ίδια του Κινγκ-Κονγκ. Φόρτος εργασίας που διογκώνεται σας απρὸς πολυουθεράνψ. Υπὸ αὐτὲς τις συνθήκες κάθε σκέψη για υγιεινή, ασφάλεια και Μέσα Ατομικής

Προστασίας πάει περίπατο. Αν φορούσαμε κράνος και τηρούσαμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας από τις 80 παραδόσεις θα πέφταμε στις 40. Θα ψάχναμε για άλλη δουλειά, μιας και για τα κέρδη των ταχυμεταφορών δεν θα είμασταν πλέον παραγωγικοί οδηγοί. Και για να είμαι ειλικρινής, κι εμένα με κουράζει το κράνος, υπάρχουν στιγμές που το βγάζω, το κεφάλι μου πάει να σπάσει και να σκάσει ταυτόχρονα, από την ένταση, από την πίεση, από την ίδια την πόλη που έχει βγάλει τον τσιμεντένιο της βούρδουλα και με τσακίζει. Πάω κι ανάποδα σε κανά στενό, ξέρεις, για να προλάβω. Τσιμπάω κι εγώ στο αγκίστρι της απόδοσης για μη χάσω το μεροκάματο. Ένα ακόμη ποντίκι στη φάκα που λέγαμε. Κι από την άλλη, ανατριχιάζω όταν με πιάνω να οδηγώ βιαστικά, όταν χάνω την προσοχή μου για εκείνα τα κλάσματα δευτερολέπτου που απειλούν να με ρίξουν στην αγκαλιά της ασφάλτου ή της λαμαρίνας που τρέχει κι αυτή απρόσεκτα σαν και μένα... Θυμώνω και πάλι. Πρέπει οπωσδήποτε να πέσουν οι υψηλοί ρυθμοί εργασίας ώστε να περιοριστούν τα ατυχήματα και να βγαίνει το 8ωρο χωρίς ταρζανιές. Απάνθρωποι ρυθμοί και εντατικοποίηση. Εκτεθειμένοι στα κέφια του καιρού και τις ιδιοτροπίες του δρόμου, το επάγγελμα μας είναι δύσκολο σαν το στενό που ψάχνεις και χάνεται στο χάρτη, βαρύ σαν πέτρα όπως το κορμί μας μετά τη βάρδια και ανθυγιεινό σαν την αιθαλομίχλη που μας τυλίγει καθημερινά στα πέπλα της. Δεν λέω σοφίες την αλήθεια λέω, αυτήν που γνωρίζεις και εσύ. Κι αν θες μια ακόμη αλήθεια, κανείς δεν πρόκειται να μας χαρίσει τα βαρέα και ανθυγιεινά, εμείς με τον αγώνα μας θα τα κερδίσουμε.

13:15 Επιστρέφω στο κατάστημα και αφήνω τα ειδοποιημένα, φορτώνω το γαϊδούρι μου και φεύγω άρον-άρον για να συνεχίσω το «έργο» μου. Μέχρι τις 13:50 πρέπει να βρίσκομαι στην τράπεζα για παράδοση παραλαβή. Προφτάνω και σήμερα. Φεύγω.

14:20 Χτυπάει το τηλέφωνο. Κάνω δεξιά και μιλάω. Τι, πως είπατε; Όχι, δεν μπορώ να ξαναπεράσω. Είστε κοντά; Σας πήρα και τηλέφωνο δεν το σηκώσατε. Το ειδοποιητήριο είναι στην είσοδο. Ρίξτε μια ματιά. Πως με λένε και από πια εταιρεία είμαι; Με άρωμα ελληνοχριστιανικού φοίνικα που αναγεννιέται από τις στάχτες του, η νομοταγής πολίτης έχει βαλθεί να με καταδώσει για την «ανάρμοστη» συμπεριφορά μου. Κάτι τέτοιοι άνθρωποι κάνουν την κοινωνική κατάσταση ακόμα πιο σκληρή και άδικη. Σκέφτονται μόνο τη πάρτη τους και θέλουν όλοι να τους υπηρετούν τυφλά και υπάκουα. Φέρονται λες και όλοι τους χρωστάνε. Πάλι τηλέφωνο, πάλι κάνω δεξιά. Πάλι πελάτης; Μπορείτε να το φέρετε αύριο; Τι να σας πω κύριε, ξέρετε τι χαμός γίνεται; Στείλτε e-mail στην εταιρεία. Τι να του πώ; Πως αντί να κάνουν προσλήψεις, μας ξεζουμίζουν σαν τις λεμονόκουπες και μας λιώνουν στις υπερωρίες; Αδέρφια, δεν είναι λύση να διαλυθούμε στη δουλειά, να κάνουμε το Σάββατο και την Κυριακή εργάσιμες, να δουλεύουμε με το κομμάτι για ένα ξεροκόμματο. Είναι παράλογο να στρώνουμε εμείς οι ίδιοι το δρόμο της εξόντωσής μας. Ο πενιχρός μας μισθός αυξάνεται εικονικά με τα 12ωρα. Αυξάνουν τα χρήματα που βγάζουμε, αλλά είναι σαν να κάνουμε και δεύτερη εργασία. Για να ζήσουμε σαν άνθρωποι, για να έχουμε ελεύθερο χρόνο χρειαζόμαστε αυξήσεις στους μισθούς και όχι στις ώρες εργασίας. Αυτή είναι μια ακόμη διεκδίκηση που πρέπει να θέσουμε σοβαρά στο τραπέζι, είναι λόγος για να αγωνιστούμε.

Τι μονολογείς συνάδελφε; Πως δεν γίνεται τίποτα;

Μάλλον βιάζεσαι να μιλήσεις. Το επίδομα χρήσης και συντήρησης, τα 97,5 ευρώ/μήνα, ούτε αυτό μας το χάρισαν. 12 χρόνια οργώσαμε τους δρόμους, τα μαγαζιά, τις εταιρείες διεκδικώντας «εταιρικό μηχανάκι» και το κερδίσαμε. Τα μέλη του σωματείου για όλα τα συναδέλφια που μοχθούν πάνω στα δίκυκλα. Έφτασε η ώρα να βάλουμε ΟΛΟΙ πλάτη για ΟΛΟΥΣ και τότε θα δεις τι θα πετύχουμε. Αυτά σκέφτομαι και η ώρα περνάει...

15:10 Καθιερωμένη παραλαβή και συνάντηση με συνάδελφο. Χαιρετιόμαστε. Ανταλάσσουμε γρήγορες κουβέντες μιλώντας την ίδια γλώσσα: οι ίδιοι εργοδότες- που δεν βγαίνουν- οι ίδιοι ιδιότροποι πελάτες, οι ίδιοι εξαντλητικοί ρυθμοί. Συναδέλφια, στο ίδιο καζάνι βράζουμε, καιρός να την κάνουμε. Όχι από το επάγγελμα, αλλά από την συνθήκη της υποτίμησης που μας στοιβάζουν. Κι ακολουθεί η κλασσική ερώτηση; Πως θα γίνει αυτό; Για να πάρει την κλασσική απάντηση: Θα βάλουμε όλοι πλάτη. Τι; Καθαρίζεις καλύτερα μόνος σου; Για πόσο καιρό για πόσα χρόνια; Και με πιο αντίτιμο, έκαστες ποτέ να το σκεφτείς; Τι; Όστε είμαστε ανειδίκευτοι και αναλώσιμοι. Όμως χάρη σε εμάς, τους πολλούς «ανειδίκευτους και αναλώσιμους» γυρίζει το γρανάζι της καπιταλιστικής μηχανής μέσα στην καραντίνα. Κι αν «τα πάρουμε κρανίο», θα κοπούν πολλά χαμόγελα. Τι; Φοβάσαι την απόλυση; Κι εγώ συνάδελφε, όπως και εσύ, δε δουλεύω από κόμπι, αλλά για να ζήσω. Όμως όταν είμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον, φοβάμαι λιγότερο και αυτή είναι πάντα η αρχή μιας υπέροχης φιλίας, συνάδελφε. Τα γρανάζα της ιστορίας δεν σταματούν ποτέ, δεν έχουν ούτε αρχή ούτε τέλος. Αναμοχλεύω τις σκέψεις στο μυαλό μου και οι παραδόσεις συνεχίζονται. Σπάει η ρουτίνα. Γιατί θα έρθει πάλι η ημέρα που η κανονικότητα θα σπάσει όπως έγινε ένα χρόνο πρίν στην απεργία μας, στις 11 Απρίλη του 2019. Κι αυτά δεν είναι λόγια συνάδελφε, είναι πράξεις πληρωμένες τοις μετρητοίς, σφυρηλατημένες με αγώνα.

16:20 Ἦδη εἶμαι σε υπερωρία και ενώ περιμένω ἕναν πελάτη να κατέβει διαβάζω στο διαδίκτυο την “τρολιά” της ἡμέρας. Που μακάρι να ἦταν τρολιά ἀλλὰ δεν εἶναι. Οἱ ταχυμεταφορικές εταιρεῖες, λέει, μῆκαν με κυβερνητική ρύθμιση, στις πληττόμενες επιχειρήσεις. Τραγέλαφος. Οἱ εργοδότες στη κονόμα και οἱ εργαζόμενοι στην υποτίμηση με υπερωρίες, πληρωμή με το κομμάτι και κυριακάτικη εργασία; Δεν ἀκούγεται πολὺ δίκαιο. Ἀλλὰ κάτι τέτοια τομάρια θα σου ἀρπαζαν την μπουκιὰ ἀπ’ το στόμα κι ἀς εἶχαν ολόκληρη φραντζόλα ἢ ἀκόμα και ολόκληρο τον φούρνο. Ὅμως ἀπὸ την ἄλλη, δεν θα ἦθελα ἕνα ἐπίδομα κορονοιοῦ. Στην τελική ἡ ἐκθεση της υγείας μας στον κίνδυνο δεν μπορεῖ να ἔχει τιμὴ. Ἀς μιλήσουμε γιὰ τα αὐτονόητα: ἀυξήσεις στους μισθοὺς, προσλήψεις, ἔνσημα βαρέα/ἀνθυγιεινά και να δουλεύουμε ἀνθρώπινα. Καλῶς τον, κατέβηκε. Ορίστε, υπογράψτε ἐδῶ, ἐδῶ και ἐδῶ ολογράφως. Παρακαλῶ, γειά σας. Συνάδελφοι, φαντάζομαι πως ἔχετε πιάσει το νόημα. Τα δώδεκα τελευταῖα χρόνια με μπαμποῦλα την οικονομική κρίση, τσεκούρωσαν μισθοὺς, συντάξεις, ἐλευθερίες, βρήκαν την ευκαιρία να καταστρέψουν και να λεηλατήσουν την φύση. Τώρα ο μπαμποῦλας του κορονοιοῦ, τους ἀνοίγει περισσότερο την ὄρεξη. Σταματᾶ σε μια πλατεία και να σου πάλι ἡ ἀπεργία στο νοῦ μου. Κορναρίσματα, συνθήματα και ἕνα ποτάμι με ἀπεργοὺς διανομείς, κούριερ και ἐξωτερικοὺς υπαλλήλους. Χαμογελάω. Ἦμουν, εἶμαι και θα εἶμαι. Ἦμασταν, εἴμαστε και θα εἴμαστε. Φραγμός και ἐμπόδιο στα σχέδιά τους. Συνεχίζω.

17:30 Επιτέλους σχόλασα, τρέχω να βρεθώ με τους άλλους συνάδελφους, έχουμε κανονίσει μια δεύτερη συνάντηση. Το καλύτερο το άφησα για το τέλος. Δεν σκέφτομαι μόνο εγώ πως η εκμετάλλευσή μας βαράει κατακόκκινο. Το ζούμε όλοι από πρώτο χέρι. Όλοι μας το βιώνουμε. Στο κατάστημα που δουλεύω το σκέφτονται οι περισσότεροι. Και η σκέψη αργά ή γρήγορα φέρνει

την πράξη. Η αρχή έγινε όταν σπάσαμε το ταμπόου του μισθού. Μιλήσαμε για τα αυτονόματα. Πόσα παίρνεις, πόσο δουλεύεις, πόσα αντικείμενα πας, πόσα τηλέφωνα κάνεις, τι έξοδα έχεις. Είναι δεδομένο πως οι εργοδότες δεν θέλουν να μιλάμε μεταξύ μας για το μεροκάματο και τις εργασιακές συνθήκες. Δεν θέλουν να προκύψουν κοινές διεκδικήσεις, δεν θέλουν να διαμορφωθεί κοινή ατζέντα. Για να μη βρεθούν σε δύσκολη θέση, είναι διατεθειμένοι να δώσουν ολόκληρη παράσταση προκειμένου να σε πείσουν πως το ζήτημα του μισθού θα πρέπει να θεωρείται προσωπικό δεδομένο. Κι είναι προφανές πως τους συμφέρει να καλύπτεται από ένα πέπλο μυστηρίου σαν να πρόκειται για κάποιο «ιερό μυστικό». Όμως όσον αφορά το μεροκάματο, το μισθό και τις εργασιακές συνθήκες, δεν υπάρχουν μυστικές συμφωνίες που να μας δένουν σαν ξόρκια μαγικά. Και κάθε φορά που οι εταιρείες θέλουν να κάνουν περικοπές και να εντατικοποιήσουν την εργασία, κάθε φορά που η ανεργία εκτοξεύεται, έχουμε δει πως δεν μετράνε ούτε οι προσωπικές συμφωνίες ούτε τα χρόνια προϋπηρεσίας ούτε τα “γαλόνια”. Στα δύσκολα μετράει η ενότιτα, η δράση και η αποφασιστικότητα. Οτιδήποτε λοιπόν αφορά την εργασία αφορά εμάς και αποκλειστικά εμάς. Στο κατάστημα, όταν κερδίσαμε ο ένας την εμπιστοσύνη του άλλου και συζητήσαμε, καταλάβαμε πως δεν παίρναμε όλοι τα ίδια χρήματα. Όμως υπήρξε συνέχεια και σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Πλέον δεν υπάρχουν μισθολογικές διαφορές μεταξύ μας. Κι όλα αυτά επειδή σπάσαμε τη σιωπή και μιλήσαμε με ειλικρίνεια για τον μισθό, τις ώρες εργασίας και τις παραδόσεις. Επειδή αντί για τον κανιβαλισμό επιλέξαμε μια σχέση εμπιστοσύνης. Το νερό μπήκε στο αυλάκι. Η γέφυρα θεμελιώθηκε. Κι αυτές τις ημέρες, βλέποντας το φόρτο εργασίας να εκτοξεύεται είπαμε να τα ξαναπούμε. Το θέλαμε όλοι και να, τώρα πάω στη συνάντησή μας. Τι έγινε; Θα σου πω στο επόμενο τεύχος...

Χτίζουμε την εμπιστοσύνη και την αλληλεγγύη μεταξύ μας

**Σπάμε την σιωπή μας- Απεργούμε- Αγωνιζόμαστε
Δημιουργούμε επιτροπές εργαζομένων στους χώρους
εργασίας**

**Στηρίζουμε- Συμμετέχουμε- Οργανωνόμαστε στο
σωματείο μας την Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων
Οδηγών Δικύκλου.**

Γινόμαστε μια γροθιά και διεκδικούμε:
Αυξήσεις στους μισθούς και όχι ξεχειλωμένα
ωράρια

Ένσημα Βαρέα και ανθυγιεινά και όχι ανασφάλιστη εργασία

**Συνθήκες υγιεινής, Μέσα Ατομικής Προστασίας
και όχι εξοντωτικά ωράριο με υψηλό φόρτο εργασίας.**

ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΕΝΝΟΥΝ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ...

... ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

Η εκ περιτροπής απασχόληση έρχεται να νομιμοποιήσει πλήρως τη «μαύρη εργασία».

Η δυνατότητα που δίνεται στους εργοδότες για απασχόληση προσωπικού με την εκ περιτροπής εργασία, εκτός από την κατακόρυφη μείωση των μισθών έως και 50%, στρώνει το δρόμο για την πλήρη νομιμοποίηση της υποδηλωμένης εργασίας. Οι εργοδότες μπορούν να δηλώσουν την όποια τροποποίηση ωραρίου τον επόμενο μήνα. Ακυρώνεται έτσι, στην πράξη, οποιαδήποτε δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου για αδήλωτο προσωπικό από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας.

Τα «800€ των 45 ημερών», λειτουργούν ως βαλβίδα αποσυμπίεσης.

Το επίδομα αυτό, για όσους και όσες το δικαιούνται, λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης της όποιας δυσανασχήτησης, καθώς η κρίση αυτή βρήκε τη χώρα με εκατοντάδες χιλιάδες άνεργους, επισφαλείς και «μαύρους» εργαζόμενους και με ένα δημόσιο σύστημα υγείας, του οποίου η πλήρης απαξίωση μεθοδεύεται συστηματικά εδώ και πολλά χρόνια.

Με πρόσχημα την ατομική ευθύνη επιχειρούν να μετακυλίσουν το κόστος της κρίσης στις πλάτες μας

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

sveod.gr

info@sveod.gr

Απρίλιος 2020

KAMPANIA ENANTIA

ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΛΩΜΕΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1Η ΣΤΑΘΗ: ΕΞΑΡΧΕΙΑ - ΝΕΑΠΟΛΗ /// ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΣΥΝΕΧΕΙΑ

4ωρη στάση εργασίας στις 30 Οκτώβρη 2019

στην “πίτσσα” Εξαρχείων και Νεάπολης

Την Τετάρτη 30 Οκτώβρη 2019, από τις 8μ.μ έως τις 12 τα μεσάνυχτα «πάγωσε» η διανομή σε όλα τα μαγαζιά της «πίτσας» των Εξαρχείων και περίξ αυτής. Πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση στην πλατεία Εξαρχείων και μια μεγάλη μοτοπορεία, αποτελούμενη από 150 και πλέον δίκυκλα, όργωσε τα στενά της περιοχής και έκανε στάσεις στα καταστήματα. Για 3 περίπου ώρες, η γειτονιά, οι θαμώνες, οι πελάτες και οι μαγαζάτορες, αντί για τη συνηθισμένη εικόνα των νυχτερινών δρόμων, τους οποίους συχνά πυκνά διασχίζουν διανομείς με τα κουτιά τους, έβλεπαν ένα πλήθος δίκυκλιστών, που συμμετείχαν και περιφρουρούσαν τη στάση εργασίας. Πολύ δυναμική και εξίσου συγκινητική ήταν η στάση των συναδέλφων στην Domino’s επί της οδού Κοδριγκτώνος, οι οποίοι όταν είδαν τη μοτοπορεία να περνά απ’ το σημείο, και χωρίς να γνωρίζουν για την 4ωρη στάση εργασίας, παρέδωσαν ταμείο, έλυσαν τα κουτιά και ενώθηκαν μαζί μας, δείχνοντας στην πράξη πως οι διανομείς έχουμε εργατική συνείδηση και ξέρουμε τι σημαίνει συναδελφικότητα. Η στάση είχε καθολική επιτυχία, γιατί σε γενικές γραμμές η εκμετάλλευση που βιώνουμε είναι για όλους και για όλες μας εξίσου στυγνή. Σχεδόν το σύνολο των εργοδοτών ακολουθούν την ίδια τακτική, των εικονικών συμβάσεων, των “δαγκωμένων” νυχτερινών, δώρων, αδειών -όταν και όποτε δίνονται- και δεν εφαρμόζουν τον ν. 4611/2019*. Στις 30 Οκτώβρη δείξαμε στους εργοδότες πως δεν είμαστε ο καθένας μόνος του, μπορούμε να βρεθούμε και να κινηθούμε όλοι μαζί σε μια γροθιά. Δείξαμε για ακόμη μια φορά στην κοινωνία αλλά και στον εαυτό μας τι σημαίνει αλληλεγγύη και αξιοπρέπεια. Μιλήσαμε λίγο παραπάνω μεταξύ μας, γνωριστήκαμε λίγο καλύτερα, κορνάραμε, ανεμίσαμε τις σημαίες μας και φωνάξαμε όλοι μαζί για το δίκιο μας. Συνάδελφοι, η 4ωρη στάση εργασίας ήταν το πρώτο βήμα για τον ΤΕΡΑΣΤΙΟ αγώνα που έχουμε μπροστά μας. Τον αγώνα για την πλήρη εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, των κεκτημένων μας. Έναν αγώνα που αφορά πέρα από εμάς, τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες οδηγούς δίκυκλου, και ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, που εργάζεται με εικονικές συμβάσεις. Έχουμε πάρει το «μονοπάτι του ταξικού πολέμου» και όλοι μαζί θα πορευτούμε αταλάντευτα μέχρι τη δικαίωσή μας.

Το τείχος της αδήλωτης & της υποδηλωμένης εργασίας

Βρισκόμαστε στον απόηχο της πολύ μεγάλης απεργίας που πραγματοποιήσαμε τον Απρίλη του 2019. Εκείνη την ημέρα πολλές πιάτσες νέκρωσαν, καταστήματα και ταχυμεταφορικές έκλεισαν, μια μεγάλη μερίδα διανομένων απήργησε και πάνω από 1200 μηχανάκια πραγματοποιήσαμε μοτοπορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης, με ενδιάμεσες στάσεις στο υπουργείο εργασίας και στη Βουλή, ενώ παράλληλα αποκλείσαμε δύο «πιάτσες». Η ανάλυση των συνθηκών εργασίας, η διαρκής συνέλευση του σωματείου μας (Σ.Β.Ε.Ο.Δ), οι παρεμβάσεις σε καταστήματα με παραβατική συμπεριφορά όπου εκδηλώνονται κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας και τρομοκρατίας, η εφημερίδα μας («Στο Ρελαντί»), οι συνεχείς εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς και στις πιάτσες, οι στάσεις εργασίας και οι τελευταίες δύο απεργίες (Μάης 2017 και Απρίλης 2019), σε συνέχεια των δώδεκα χρόνων αγώνα του σωματείου, έφεραν το επάγγελμα δυναμικά στο προσκήνιο κι εμπλούτισαν το περιεχόμενο του δημόσιου διαλόγου για την εργασία στο σήμερα. Ταυτόχρονα, έφεραν και την ψήφιση του νόμου 4611/2019, που ρύθμιζε κάποια από τα πάγια αιτήματα του σωματείου: α) το εταιρικό δίκυκλο ή την αποζημίωση χρήσης συντήρησης β) έξοδα κίνησης/βενζίνη και γ) τα Μέσα Ατομικής Προστασίας.

Αμέσως μετά την απεργία κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε δύο απολύσεις μελών μας από τα Goody’s. Ο συντονισμένος αγώνας της Σ.Β.Ε.Ο.Δ σε συνδυασμό με την αμέριστη στήριξη συνάδελφων και αλληλεγγύων σε ολόκληρο το λεκανοπέδιο αλλά και στην επαρχία υποχρέωσαν την εταιρεία να ανακαλέσει τις δύο απολύσεις και ταυτόχρονα να θέσει σε εφαρμογή το νόμο 4611/2019 στο σύνολο των εταιρικών καταστημάτων της Goody’s. Η εταιρεία εφοδίασε τα καταστήματά της με επιπλέον εταιρικά δίκυκλα και τους/τις διανομείς με κράνη και μπουφάν μηχανής. Μετά το σκληρό πλιν όμως νικηφόρο αγώνα στα Goody’s προχωρήσαμε στην έκδοση της εφημερίδας μας «Στο Ρελαντί νο35», που περιγράφει αναλυτικά τι

και πως το κερδίσαμε και ξεкуθήκαμε για καλοκαιρινές εξορμήσεις και μοιράσματα στις πιάτσες της Αττικής. Οργώσαμε το ευρύτερο Κέντρο, περάσαμε από Χολαργό, Αγία Παρασκευή, Χαλάνδρι, Μαρούσι, Βριλήσσια, Άνω Λιόσια, Μενίδι, Κηφισιά, Περιστερί, Αιγάλεω, Αγίου Ανάργυρους, Νέα φιλαδέλφια... «Φάγαμε τη γη» και στις περισσότερες περιπτώσεις συναντήσαμε το γνώριμο καθεστώς της υποδηλωμένης, ανασφάλιστης εργασίας και τη μη εφαρμογή του νόμου 4611/2019. Πολλοί συνάδελφοι ομολόγησαν την άγνοιά τους, κάποιοι ελάχιστοι εξέφρασαν την αδιαφορία τους όμως οι περισσότεροι, ο καθένας και η καθεμία με τον τρόπο του, δήλωσαν διάθεση για αγώνα προκειμένου να αλλάξει αυτή η κατάσταση.

Η πραγματικότητα, που επιβεβαιώσαμε και στην πιάτσα της Νεάπολης και των Εξαρχείων, δίνει μια ξεκάθαρη εικόνα. Σχεδόν κανένας συνάδελφος/ισσα δεν δηλώνεται για όλες τις ώρες που δουλεύει. Στην καλύτερη περίπτωση οι περισσότεροι δηλώνομαστε για τις μισές ώρες δουλειάς και υπογράφουμε εικονικές συμβάσεις για τετράωρη, τρίωρη ή δώωρη ελαστική ή εκ περιτροπής εργασία που σε καμία περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ώρες που εργαζόμαστε. Κάποιες επιχειρήσεις καταβάλλουν το 15% για τη χρήση/συντήρηση δίκυκλου και κάποιες άλλες δίνουν την αντιστοίχια των εξόδων κίνησης πάντοτε όμως πετσοκομμένα στις ώρες της εικονικής σύμβασης. Γνωρίζουμε καλά πως οι αγώνες της τάξης μας για τη βελτίωση των εργασιακών συνθηκών δεν έχουν ούτε αρχή ούτε τέλος. Ξέρουμε πως η ψήφιση ενός νόμου δεν σημαίνει και εφαρμογή. Όμως προχωράμε με σταθερά βήματα. Το μίγμα της θεωρητικής και της πρακτικής δουλειάς του σωματείου από την ίδρυσή του μέχρι και σήμερα οδήγησαν, μεταξύ άλλων, και στην ψήφιση του ν. 4611. Ενός νόμου που δικαιώνει μέρος των αιτημάτων μας, που διευρύνει τις δυνατότητες του αγώνα, που απαντά σε αυτούς που θεωρούσαν πως οι διεκδικήσεις μας δεν πατούσαν στη γη αλλά ανήκαν στη σφαίρα της φαντασίας. **Πλέον πολλοί συνάδελφοι βλέπουν το εργασιακό τους καθεστώς να βελτιώνεται. Για να μη λείει κανείς πως «τίποτα δεν αλλάζει».**

Ε, όχι και συμφωνία

Πολλοί εργαζόμενοι θεωρούν πως όταν «συμφωνήσουν» με το αφεντικό να δουλέψουν «μαύρα» είναι ανέντιμο να τον καταγγείλουν. Καταρχήν, νομικά δεν υφίσταται «συμφωνία», που καταστρατηγεί την εργατική νομοθεσία και κλέβει από την τσέπη μας, μέρος του μισθού μας. «Συμφωνία» με το «μαχαίρι στο λαιμό» δεν είναι συμφωνία. Δεν πρόκειται για συμφωνία μεταξύ ίσων, δεν βρεθήκαμε δύο φίλοι και “τα συμφωνήσαμε”. Οι εργαζόμενοι είμαστε όντως με το «μαχαίρι στο λαιμό» γιατί πρέπει να βρούμε μεροκάματο και ο εργοδότης βρίσκει την ευκαιρία να μας «πατήσει στο σβέρκο». Δεν υπάρχει καμία εντιμότητα σε τέτοιου είδους «συμφωνίες», όπου επί της ουσίας επικρατεί ο νόμος του ισχυρού. Η μόνιμη επωδός, που ακούμε συνεχώς από τους εργοδότες και έχει επιβληθεί στην πιάτσα είναι πως “αυτά δίνουν όλοι». Οπότε δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να αγωνιστούμε προκειμένου να περάσουμε σε πλήρη εργασιακά δικαιώματα σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία. Συνάδελφοι, κανένας δε «συμφωνεί» να μην ασφαλιζεται όσο εργάζεται και να μην πληρώνεται αναλόγως. **Αυτό που καταχρηστικά ονομάζουν «συμφωνία», είναι στην ουσία η επιτακτική ανάγκη του καθένα μας για μεροκάματο.**

Όταν λοιπόν αποφασίζουμε να διεκδικήσουμε να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία δεν αθετούμε το λόγο μας. Αντιθέτως, ορθώνουμε το ανάστημά μας, περιφρουρούμε την αξιοπρέπεια μας και διεκδικούμε αυτά που ΔΙΚΑΙΟΥΜΑΣΤΕ.

As δούμε όμως και την πλευρά του εργοδότη. Πολύ πριν τη «συμφωνία» με τον εργαζόμενο ή την εργαζόμενη ο κάθε εργοδότης για να ανοίξει επιχείρηση έχει συμφωνήσει με μια σειρά κρατικών φορείς πως θα πληρώνει μισθούς, ένσημα, δώρα και επιδόματα, πως θα τηρεί την εργατική νομοθεσία στο ακέραιο, πως δεν θα εισφοροδιαφεύγει και δε θα φοροδιαφεύγει. Όμως πολλοί (πάρα πολλοί) αθετούν τη συμφωνία τους και όχι μόνο εισφοροδιαφεύγουν και φοροδιαφεύγουν αλλά καταπατούν κάθε έννοια νομιμότητας και εργατικού δίκαιου. Οι εργοδότες βαφτίζουν «συμφωνία» τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες που επιβάλλουν, για να αυξήσουν τα κέρδη τους και τα καταστήματά τους.

Για κάποια παπαγαλάκια και για τους εργοδότες η αθέτηση της «συμφωνίας» από την πλευρά του εργαζόμενου είναι ντροπή και όνειδος ενώ την ίδια στιγμή η αθέτηση της συμφωνίας από τον

εκάστοτε εργοδότη είναι «μαγκιά», «εξυπνάδα», «καπατσοσύνη» κλπ. Τα ίδια οπισθοδρομικά κοινωνικά κομμάτια που στοχοποιούν τον εργαζόμενο που αθέτησε τη «συμφωνία», όταν για παράδειγμα καταγγέλλει την επιχείρηση στην επιθεώρηση εργασίας ή στον Ε.Φ.Κ.Α, όταν πρόκειται για τον εργοδότη του «Βγάζουν το καπέλο» γιατί είναι πλέον «κάποιος», του κάνουν τεμενάδες γιατί έχει χρήμα και το «φυσάει».

Η ΣΒΕΟΔ δεν αναγνωρίζει «συμφωνίες» που μας τσεκουρώνουν ένσημα, μισθούς, δώρα και επιδόματα.

Σπάμε την σιωπή μας ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ για την ζων μας

Ξέρουμε πως είναι να δουλεύουμε με εικονική σύμβαση: Στην καλύτερη των περιπτώσεων μισά ένσημα και αμοιβές που κυμαίνονται από τα 3,5€ έως τα 4,5€ την ώρα, πετσοκομμένα ή ανύπαρκτα δώρα, επιδόματα και άδειες, ενώ ούτε λόγος για νυχτερινές και Κυριακάτικες προσαυξήσεις. Κι όταν προκύπτει εργατικό ατύχημα, για όσους εργαζόμαστε αδήλωτοι, ξεκινάει ένας Γολγοθάς όπου πρέπει να αποδείξουμε πως δεν είμαστε «ελέφαντες». Ακόμα, όταν πνιγμένοι από το άδικο, κάποιοι αποφασίζουμε να διεκδικήσουμε τα πραγματικά ποσά που μας οφείλουν οι εργοδότες για τις «αόρατες ώρες» που εργαζόμαστε αδήλωτοι, ερχόμαστε αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα όπου τίποτα δεν είναι αυτονόητο. Ούτε οι ώρες της αδήλωτης εργασίας, ούτε η αμοιβή, ούτε τα έξοδα που καθημερινά καταβάλλουμε για λογαριασμό της επιχείρησης, ούτε τα ένσημά μας.

Συμπέρασμα: ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΙ. Εξαιτίας της άγνοιας των εργασιακών μας δικαιωμάτων και τα ιδιοτελή ψεύδη των εργοδοτών, που επίτηδες παραπληροφορούν, υπάρχει μια μερίδα συναδέλφων, που θεωρούν πως μας συμφέρει να δουλεύουμε υποδηλωμένοι, καθώς υποτίθεται πως παίρνουμε περισσότερα από το βασικό μισθό, ο οποίος την τελευταία δεκαετία έχει πέσει κατακόρυφα. Αυτοί οι συνάδελφοι ή είναι σκράπες στην αριθμητική (αν και υπάρχουν και κομπιουτεράκια) ή παπαγαλίζουν αυτά που ακούν από τους εργοδότες τους. ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ τα 3,5€ ή 4€ ή ακόμα και 4,5€ την ώρα «κεράτα» δεν μπορούν να καλύψουν, πόσο μάλλον να υπερβούν τα χρήματα που θα παίρναμε, αν πληρωνόμασταν και ασφαλιζόμασταν βάσει νόμου. Και στο κάτω κάτω της γραφής είναι ηλίθιοι οι εργοδότες που μας θέλουν μαύρους και υποδηλωμένους; Είναι τόσο κιμπάρηδες που με την καλή τους την καρδιά επιλέγουν να μας δίνουν παραπάνω; **Συνάδελφοι, θα το πούμε όσες φορές κι αν χρειαστεί. Δεν μας συμφέρει να δουλεύουμε υποδηλωμένοι/ες.**

1. Χάνουμε δύο μισθούς το χρόνο από τα δώρα και τα επιδόματα που δεν μας πληρώνουν.
2. Χάνουμε χρήματα από τα έξοδα κίνησης και χρήση/συντήρησης του δίκυκλου. Ο νόμος 4611/2019 αναφέρει ρητά πως ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να μας καταβάλει τουλάχιστον το 15% επί του μισθού (που για το κλασικό πενήντερο οχτάωρο αντιστοιχεί σε 97,5€ επιπλέον το μήνα). Επίσης ξεκαθαρίζει πως οι βενζίνες καταβάλλονται χωριστά (για τις οποίες βάζουμε όλοι από 70 έως και 100€ κάθε μήνα από την τσέπη μας).
3. Χάνουμε το 25% από τις νυχτερινές προσαυξήσεις (22:00-06:00).
4. Χάνουμε το 75% από την προσαύξηση της Κυριακής.
5. Χάνουμε το 100% από την προσαύξηση των αργιών.
6. Είναι δύσκολο (ειδικά εάν δεν έχουμε κρατήσει παραγγελιόχαρτα, αποδείξεις από βενζίνες, συνεργείο και λοιπά έξοδα) να διεκδικήσουμε τα ποσά που αντιστοιχούν στις επιπλέον ώρες που δουλεύουμε.
7. Σε περίπτωση απόλυσης, η αποζημίωση που θα λάβουμε θα είναι πετσοκομμένη και παρόλο που πολλοί από μας δουλεύουμε για χρόνια και χρόνια μπορεί μα μην τηρούμε καν τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για την ένταξη στο ταμείο ανεργίας.
8. Όταν εργαζόμαστε αδήλωτοι, σε περίπτωση εργατικού

WHICH SIDE ARE YOU ON

Όσωματαίο θεωρούμε απαραίτητο να αναφερθούμε σε εκείνο το κομμάτι των εργαζομένων που επιλέγει να κρατάει μια πολύ συγκεκριμένη αντισυναδελφική στάση κάθε φορά που διεκδικούμε το δικίο μας από έναν εργοδότη. **Μιλάμε για τους εργαζόμενους, άντρες και γυναίκες, που κρατούν φιλοεργοδοτική στάση**, που ρουφιανεύουν τους συναδέλφους τους, που βάζουν τις υπογραφές τους χωρίς να διαβάσουν τι υπογράφουν σε οποιοδήποτε χαρτί ή δήλωση, τους εμφανίσει ο εργοδότης προκειμένου να θολώσει τα νερά και να παρουσιάσει μια πλαστή εικόνα στις αρμόδιες υπηρεσίες. Σε αυτούς που μας μαχαιρώνουν πισώπλατα στις καθημερινές στιγμές, είτε πρόκειται για μια απλή διαφωνία την ώρα της δουλειάς, είτε πρόκειται για κάτι πιο σοβαρό, όπως μια εργατική διαφορά στην επιθεώρηση εργασίας ή σε ένα δικαστήριο. Δυστυχώς, υπάρχουν εργαζόμενοι που με περισσή προθυμία συντάσσονται με τα αφεντικά τους. Χωρίς ίχνος αξιοπρέπειας και εργατικής περηφάνιας θεωρούν πως θα κερδίσουν μια ευνοϊκότερη μεταχείριση, ένα κόκκαλο παραπάνω ή ότι θα «σώσουν» την επιχείρηση και το τομάρι τους, χωρίς να αναρωτιούνται: **Αυτούς, ποιος θα τους σώσει απ’ τη ντροπή; Ποιος θα τους σώσει από το ζοφερό, δυστοπικό μέλλον που στρώνουν για τον ίδιο τους τον εαυτό; Καθημερινά βλέπουμε αυτού του τύπου τους εργαζόμενους να «ψιθυρίζουν» στα αυτιά των εργοδοτών τις συζητήσεις που γίνονται στα μαγαζιά.** Έχουμε δει αυτούς τους εργαζόμενους να υπογράφουν υπεύθυνες δηλώσεις ή να καταθέτουν ως ψευδομάρτυρες, να παπαγαλίζουν τις υπαγορευμένες δηλώσεις της επιχείρησης, ενάντια σε συναδέλφους και συναδελφισσες που διεκδικούν και αγωνίζονται. Υπάρχουν και αυτοί που ξεπουλάνε συναδέλφους, αξιοπρέπεια, την ίδια τους τη ζωή για μερικές ώρες παραπάνω... Φυσικά όλοι αυτοί δεν αποτελούν τον κανόνα, πρόκειται για εξαιρέσεις όμως η στάση τους είναι τόσο κατάπτυστη που οφείλουμε να την στηλιτεύσουμε. Για να μη νομίζουν πως περνούν απαρατήρητοι.

Προς όλους, λοιπόν, τους ρουφιάνους, ψευδομάρτυρες και λοιπούς «μαρτυριάρηδες» αυτής της κοινωνίας: Τους υπενθυμίζουμε τη λαϊκή ρήση **«τι ρουφιανιά πολλοί αγάπησαν - το ρουφιάνο κανείς»**. Εμείς ως σωματείο έχουμε ευθύνη να δημοσιοποιούμε την αλήθεια ενάντια σε οτιδήποτε και οποιονδήποτε μπαίνει εμπόδιο στις διεκδικήσεις των συναδέλφων μας, που βρίσκουν το θάρρος να υψώσουν ανίστημα στην εκμετάλλευση που ζούμε κάθε μέρα.

ΝΑ ΜΕΤΑΚΥΛΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΟΒΟ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Στο εξώφυλλο της εφημερίδας μας «ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ», που κυκλοφόρησε δύο μήνες μετά την μεγαλειώδη απεργία και αμέσως μετά την επαναπρόσληψη των 2 συναδέλφων απεργών στα goody’s γράψαμε: **«ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΕΡΔΙΣΑΜΕ ΕΞΟΔΑ ΚΙΝΗΣΗΣ, ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΗΧΑΝΑΚΙ Ή ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 15% ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΓΙΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΓΙΑ ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ» «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΘΑ ΤΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΙΑΤΣΑ»** Το γράψαμε, το ξαναγράψαμε και το εννοούμε. Αργά και σταθερά, τακτικά και μεθοδευμένα θα επιβάλλουμε το δικίο μας. Οι εργοδότες θα αναγκαστούν να δουν και πέρα από την τσέπη τους, θα αναγκαστούν να σεβαστούν την εργατική νομοθεσία.

Αν σταματήσουμε να κρυβόμαστε έστω και για μια στιγμή, ως κοινωνία, πίσω από το δάχτυλό μας, μήπως θα πρέπει να παραδεχτούμε πως ο άγραφος νόμος, το κοινό μυστικό μεταξύ εργαζομένων, εργοδοτών, ελεγκτικών μηχανισμών και υπουργείου εργασίας είναι, πως αναγκάζομαστε να εργαστούμε χωρίς δικαιώματα υπό το φόβο της απόλυσης και της ανεργίας; Όλη η πιάτσα λειτουργεί με τη «μυστική» συνθήκη της αδήλωτης και της υποδηλωμένης

εργασίας. Οι εργοδότες επιβάλλουν τους «νόμους» τους στην πιάτσα και κυνικά ανακοινώνουν: «όλοι εδώ αυτά δίνουν». Κι εμείς με την σιωπή μας θρέφουμε και συντηρούμε την αλαζονεία τους. Στις 30 Οκτώβρη, στην 4ωρη στάση εργασίας, δεν ήμασταν ο καθένας μόνος του με τον εργοδότη του. Ήμασταν όλοι μαζί και σπάσαμε την ομερτά της πιάτσας. Δηλώσαμε «αυτά που δίνουν μας εξοργίζουν, αλλάζουμε το συσχετισμό δύναμης, σπάμε τη σιωπή μας...» Στον απόηχο λοιπόν της πετυχημένης 4ωρης στάσης στην πιάτσα της Νεάπολης και των Εξαρχείων θεωρούμε πως ο αγώνας δρόμου για την εφαρμογή του νόμου 4611/2019 και ενάντια στην υποδηλωμένη και αδήλωτη εργασία είναι ανοιχτός. Ξέρουμε από αγώνες δρόμου, καθημερινά καταπίνουμε χιλιόμετρα, με τα νεύρα στην τσίτα και τα πνευμόνια μας μπουκωμένα. Οι μηχανές μας είναι καλά ζεσταμένες, οι γροθιές μας σφιγμένες και δίνουμε γκάζι στην συναδελφικότητα, τις συλλογικές και ατομικές διεκδικήσεις, ώστε να σπάσουμε τη σιωπή που καλύπτει την ανασφάλιστη και υποδηλωμένη εργασία και τις κάθε λογής εργοδοτικές αυθαιρεσίες. Να διεκδικήσουμε αυτά που κερδίσαμε με την απεργία της 11ης Απρίλη 2019 και να τα επιβάλουμε στην πιάτσα.

Συνάδελφοι/ισσες σας περιμένουμε στα γραφεία του σωματείου κάθε Τρίτη από τις 17:00 έως τις 19:30 για εργατικές διαφορές/ ενημερώσεις και κάθε Σάββατο μετά τις 18:00, όπου συνθέτουμε και συνδιαμορφώνουμε τις τακτικές και τις στρατηγικές του σωματείου.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:

1. ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΜΕ ΤΗ ΡΩΓΜΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΔΗΛΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΗΛΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΠΑΜΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ.
2. ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΜΕΘΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ, ΜΑΖΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΣΕΠΕ. ΕΙΤΕ ΕΝΑΣ ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΑΓΑΖΙ ΕΙΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ ΑΠΟ ΑΛΛΟ ΜΑΓΑΖΙ ΕΙΤΕ ΩΣ ΠΙΑΤΣΑ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, ΤΗΣ ΚΥΨΕΛΗΣ, ΤΟΥ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ, ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΤΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΤΟΥ ΜΠΡΑΧΑΜΙΟΥ, ΤΗΣ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ, ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ, ΠΑΝΤΟΥ.....
3. ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ / ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ / ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΕΞΟΔΟΛΟΓΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΠΛΟ ΠΙΝΑΚΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΣΤΗΛΕΣ: Α) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ Β) ΩΡΑΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ) ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΒΕΝΖΙΝΗΣ Δ) ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ Ε) ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΔΙΑΝΥΣΑΜΕ Ζ) ΕΣΤΡΑ ΕΞΟΔΑ (Π.Χ ΛΑΣΤΙΚΟ Η ΚΑΡΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ) ΣΤ) ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΣΕΡΒΙΣ / ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ / ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ.
4. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΠΩΣ ΚΡΑΤΑΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΙΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΒΕΝΖΙΝΕΣ, ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΣΕΡΒΙΣ, ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ Κ.Λ.Π
5. ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕ ΑΡΧΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΑΡΑΓΕΛΙΟΧΑΡΤΑ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΜΑΣ, ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΙ.
6. ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΕΞΟΔΟΛΟΓΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ. ΕΜΠΛΟΥΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ.

ατυχήματος πρέπει να αποδείξουμε πως το ατύχημα έγινε στη βάρδια μας προκειμένου α) να μην πληρώσουμε τις ζημιές του δικύκλου και του εξοπλισμού προστασίας από την τσέπη μας β) οι εργοδότες να μας αποζημιώσουν, όπως οφείλουν για πιθανά ιατρικά ή νοσοκομειακά έξοδα γ) να πληρωθούμε αναρρωτική άδεια και δ) να μη βρεθούμε απολυμένοι.

9. Όταν εργαζόμαστε αδήλωτοι δε θα συγκεντρώσουμε ποτέ τα απαραίτητα ένσημα για την πλήρη συνταξιοδότησή μας, ενώ παράλληλα το ύψος του ποσού της όποιας σύνταξης θα είναι αντίστοιχα μειωμένο.

10. Όταν εργαζόμαστε αδήλωτοι χάνουμε το μέτρο, δουλεύουμε όσες περισσότερες ώρες γίνεται για να κερδίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα προκειμένου να αναπληρώσουμε το «δάγκωμα» που τρώμε από τους εργοδότες. Οπότε αντί να σκύβουμε το κεφάλι είναι προτιμότερο να αγωνιστούμε για να αυξηθούν οι μισθοί και να μειωθούν οι ώρες εργασίας ώστε να μας μένει ελεύθερος χρόνος, για ψυχαγωγία, για να έχουμε περισσότερο δημιουργικό χρόνο με τα αγαπημένα και τα κοντινά μας πρόσωπα, για να ξεκουράζεται το σώμα μας από τις κακουχίες του κάθε επαγγέλματος, για να μην πεθάνουμε δουλεύοντας...

Το πουρμπουάρ δεν είναι μισθός!!

Συνάδελφοι, κανένα πουρμπουάρ δεν πρόκειται να αντισταθμίσει τις καθημερινές απώλειες στο εισόδημά μας, από την μη καταβολή όσων δικαιούμαστε και που σαφώς ορίζονται από την εργατική νομοθεσία.

Πρέπει να καταλάβουμε οριστικά και αμετάκλητα πως το όποιο πουρμπουάρ εναπόκειται στην καλή θέληση του πελάτη και δεν είναι μισθός!!

Ο μισθός είναι βασική υποχρέωση του εργοδότη προκειμένου να παρέχουμε την εργασία μας και θα πρέπει να αναφέρεται ρητά στη σύμβαση που έχουμε υπογράψει. Το κάθε πότε θα καταβάλλεται καθώς και το συμφωνηθέν ύψος του μισθού η του ημερομισθίου θα πρέπει επίσης να αναφέρονται ρητά στη σύμβαση.

Όσον αφορά το παραμύθι περί φορολόγησης που πλάσαρουν τα αφεντικά, πως δήθεν μας συμφέρει κάποια χρήματα να τα παίρνουμε μαύρα, δεν ισχύει και είναι πολύ εύκολο να το υπολογίσει ο οποιοσδήποτε.

Ας πάρουμε για παράδειγμα μια σύμβαση με πλήρη ασφάλιση και 40 ώρες την εβδομάδα. Ο βασικός μισθός είναι: 650 ευρώ μικτά, δηλαδή 546 ευρώ καθαρά από 1/2/2019. Έχουμε λοιπόν : 650 ευρώ επί 14 μήνες = 9.100 εισόδημα τον χρόνο.

Το αφορολόγητο όριο είναι από 8.636 έως 9.545 ευρώ. Ας υποθέσουμε πως έχουμε ένα εισόδημα γύρω στα 10.000 ευρώ το χρόνο που καλύπτεται με 1.000 ευρώ αποδείξεις (10%) και δεν υπάρχει φορολόγηση. Ακόμη και στην περίπτωση που δεν έχουμε 1.000 ευρώ αποδείξεις και έχουμε τα μισά, δηλαδή 500 ευρώ, ο έξτρα φόρος που καλούμαστε να πληρώσουμε είναι 500*22%=110 ευρώ. Κι εδώ πρέπει να επισημάνουμε πως με τη γενικευμένη χρήση του πλαστικού χρήματος όλοι μας καλύπτουμε το υποχρεωτικό πλαφόν των αποδείξεων που απαιτείται από την εφορία.

Ο καθένας μας λοιπόν ας κάνει τους υπολογισμούς του και στο τέλος θα δει κατά πόσο «συμφέρει» να δουλεύει αδήλωτος και υποδηλωμένος για να κονομάνε τα αφεντικά και να κάνουν μαγαζιά στις πλάτες μας.

30 Οκτώβρη 2019: στιγμιότυπο από την 4ωρη στάση εργασίας, καθώς η μοτοπορεία κινείται επί της Πατησίων, στο ύψος του Μουσείου.

ΕΚΤΑΚΤΑ & ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

(ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΙΟΥ)

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
- ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Στις αλληπάλληλες Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που έχει εκδόσει μέχρι σήμερα η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του COVID- 19 ανακοίνωσε μια σειρά από αναγκαία μέτρα, έκτακτου και προσωρινού χαρακτήρα. Τα σημαντικότερα που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις είναι τα εξής:

► ΠΝΠ 11 Μαρτίου 2020 Άρθρο τέταρτο <i>Έκτακτα και προσωρινά μέτρα στην αγορά εργασίας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διάδοσης του κορωνοϊού COVID-19 ως προς την οργάνωση του χρόνου και του τόπου εργασίας</i> Από την έναρξη ισχύος της παρούσας έως και τις 10.4.2020, προκειμένου να προσαρμοστούν τα μέρη στις ειδικές συνθήκες που προκύπτουν αποκλειστικά για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διάδοσης του κορωνοϊού COVID- 19, ως έκτακτα και προσωρινά μέτρα θεσπίζονται τα ακόλουθα: 1.α) Αναστέλλεται η υποχρέωση του εργοδότη να καταχωρεί στο πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, καθώς και την υπερεργασία και τη νόμιμη, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, υπερωριακή απασχόληση. Σε κάθε περίπτωση συνεχίζουν να ισχύουν οι διατάξεις του π.δ. 88/1999 (Α’ 94). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υγείας μπορεί να παρατείνεται ο χρόνος εφαρμογής του κατά τα ανωτέρω έκτακτου και προσωρινού μέτρου, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία εξέλιξης του φαινομένου. β) Για όσο χρόνο εφαρμόζεται το παραπάνω μέτρο, ο εργοδότης υποχρεούται να γνωστοποιήσει στο πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, συγκεντρωτικά, κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, καθώς και την υπερεργασία και τη νόμιμη, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, υπερωριακή απασχόληση, που πραγματοποιήθηκε εντός του προηγούμενου μήνα κατά το πρώτο δεκαήμερο του	επόμενου μήνα της παρασχεθείσας εργασίας. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων καθορίζεται κάθε όρος και λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. 2.Ο εργοδότης δύναται με απόφασή του να καθορίζει ότι η εργασία που παρέχεται από τον εργαζόμενο στον προβλεπόμενο από την ατομική σύμβαση τόπο εργασίας, θα πραγματοποιείται με το σύστημα της εξ αποστάσεως εργασίας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υγείας μπορεί να παρατείνεται ο χρόνος εφαρμογής του κατά τα ανωτέρω έκτακτου και προσωρινού μέτρου. ► ΠΝΠ 30 Μαρτίου 2020 Άρθρο ένατο <i>Λειτουργία επιχειρήσεων με προσωπικό ασφαλούς λειτουργίας</i> 1.Στο πλαίσιο των έκτακτων και προσωρινών μέτρων στην αγορά εργασίας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διασποράς του κορωνοϊού COVID-19, και πάντως για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας, ο εργοδότης δύναται, με απόφασή του, να ορίζει προσωπικό ασφαλούς λειτουργίας της επιχείρησης ως εξής: α) Κάθε εργαζόμενος μπορεί να απασχολείται κατ’ ελάχιστο δύο (2) εβδομάδες με περίοδο αναφοράς τον μήνα, συνεχόμενα ή διακεκομμένα, β) Ο ανωτέρω τρόπος οργάνωσης της εργασίας γίνεται ανά εβδομάδα και εντάσσεται σε αυτόν τουλάχιστον το 50% του προσωπικού της επιχείρησης, γ) Εργοδότης που θα εφαρμόσει αυτόν τον τρόπο οργάνωσης της εργασίας υποχρεούται να διατηρήσει τον ίδιο αριθμό εργαζομένων που απασχολούνταν κατά την	έναρξη εφαρμογής του. 2.Στο τέλος κάθε μήνα ο εργοδότης υποχρεούται να δηλώνει την εφαρμογή του ανωτέρω τρόπου εργασίας σε ειδικό έντυπο στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. 3.Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος. Άρθρο δέκατο <i>Μεταφορά προσωπικού σε επιχειρήσεις εντός του ιδίου ομίλου</i> 1.Στο πλαίσιο των έκτακτων και προσωρινών μέτρων στην αγορά εργασίας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διασποράς του κορωνοϊού COVID- 19, ο εργοδότης του οποίου η επιχειρηματική δραστηριότητα πλήττεται σημαντικά ή τελεί υπό απαγόρευση της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του με βάση τις κείμενες κανονιστικές πράξεις, δύναται να μεταφέρει προσωπικό από επιχείρηση του ομίλου σε επιχείρηση του ιδίου ομίλου, κατόπιν σχετικής μεταξύ τους συμφωνίας. 2.Οι επιχειρήσεις του ομίλου που θα εφαρμόσουν τα οριζόμενα στην παρ. 1 υποχρεούνται να διατηρήσουν, συνολικά, τον ίδιο αριθμό εργαζομένων που απασχολούνταν πριν από τη μεταφορά. 3.Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος. ΑΑΑ 4.Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία δήλωσης της μεταβολής της παρ. 1 στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ».
--	---	--

Συνάδελφοι,

με δεδομένο το εφοπλιστικό κεφάλαιο που απαλλάσσεται απο οποιαδήποτε φορολόγηση. Με δεδομένη την έκταση της εισφοροδιαφυγής και της φοροδιαφυγής των εργοδοτών και των επιχειρήσεων. Με δεδομένα τα διπλά βιβλία και την απόκρυψη εσόδων και περιουσιακών στοιχείων. Με δεδομένες τις offshore και το ξέπλυμα χρημάτων. Με δεδομένη την παραοικονομία που, σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) στην Ελλάδα ξεπερνά το 30% κυρίως από τη φοροδιαφυγή και την αδήλωτη εργασία καταγγεγραμμένων εταιρειών, ένα από τα σημαντικότερα διαχρονικά ζητούμενα εργοδοτών και επιχειρήσεων είναι να τους δωθεί η δυνατότητα να ρυθμίζουν την εργασία ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Ένα δεύτερο πάγιο αίτημα τους είναι να νομοθετούνται ρυθμίσειςπροκειμένουναanasxeθούνκαθολικάοικαταγγελίες των εργαζομένων σε επιθεωρήσεις και ασφαλιστικά ταμεία. Πέρα από τη δυνατότητά τους να σβήνουν, να μειώνουν να αναστέλλουν ή να μην πληρώνουν το οποιαδήποτε πρόστιμο, η ατέρμονη επιδίωξη εταιρειών και εργοδοτών είναι να μην υποβάλλονται σε κανενός είδους έλεγχο.

Και οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου της περιόδου που διανύουμε έρχονται να ρυθμίσουν, “εκτάκτως και προσωρινά”, και τα δύο πάγια αιτήματα των εργοδοτών.

Ως σωματείο θεωρούμε πως με πρόφαση την υγειονομική κρίση, εργοδότες και επιχειρήσεις αρπάζουν μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για να εφαρμόσουν αντεργατικές πολιτικές που βρίσκονται στην φαρέτρα τους εδώ και δεκαετίες. Οι συγκεκριμένες επιλογές δεν αποτελούν κάποια φαινή ιδέα της τελευταίας στιγμής αλλά εντάσσονται στον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό του κεφαλαίου όπως αυτό εκφράζεται στη χώρα μας τουλάχιστον κατά την τελευταία εικοσαετία και ειδικότερα στα χρόνια της κρίσης.

Φυσικά, η κυβέρνηση παρουσιάζει τα μέτρα ως έκτακτα και προσωρινά. Όμως, όπως λέει και το ρητό “ουδέν μονιμότερο του προσωρινού” ειδικά όταν για εταιρείες και εργοδότες τίθενται ζητήματα κέρδους άρα ζητήματα συμφέροντος.

Με τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου το πρώτο βήμα, της νέας περιόδου έχει γίνει. Αυτό που μένει είναι να εμπεδωθεί, για μια ακόμη φορά, από το κοινωνικό σώμα πως σε καταστάσεις “εκτάκτου ανάγκης” η εργατική νομοθεσία είτε αναστέλλεται είτε προσαρμόζεται στις ανάγκες της ελεύθερης αγοράς, της ελεύθερης οικονομίας. Κι as μην ξεχνάμε πως αυτή είναι η μόνιμη επωδός κυβερνήσεων και εργοδοτών, μιας και από το 2008 βρισκόμαστε μονίμως σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης.

Ως σωματείο, θεωρούμε πως για τους εργοδότες και τις επιχειρήσεις το ζητούμενο της περιόδου είναι τα έκτακτα και προσωρινά μέτρα να παγιωθούν είτε τμηματικά είτε στο σύνολό τους. Και είναι γεγονός πως οι ρυθμίσεις του υπουργείου εργασίας νομοθετούν περαιτέρω την αποδιοργάνωση της αγοράς.

Άραγε δεν γνωρίζει το υπουργείο εργασίας, δεν γνωρίζει η αγορά, πως η οχτάωρη (στην καλύτερη περίπτωση) εργασία ασφαλίζεται με τετράωρο ένησημο; Δεν γνωρίζουν πως η υποδηλωμένη και ανασφάλιστη εργασία οργιάζει σε κλάδους όπως ο τουρισμός και η εστίαση; Δεν γνωρίζουν πως σε ένα ευρύ φάσμα της οικονομικής δραστηριότητας, η παραοικονομία, η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή ισοσκελίζονται με την πραγματική οικονομία; Δεν γνωρίζουν πως οι εργαζόμενοι με πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα αποτελούν την εξαίρεση; Δεν γνωρίζουν το πραγματικό ποσοστό του πληθυσμού που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας;

Φυσικά και το γνωρίζουν όμως στην παρούσα φάση είναι διατεθειμένοι να “παίξουν τα ρέστα τους” προκειμένου να

περάσουν στο επόμενο στάδιο της κοινωνικής εμπέδωσης της αντεργατικής τους πολιτικής.

Ως σωματείο θεωρούμε πως τα προσωρινά μέτρα εκτάκτου ανάγκης που πάρθηκαν δεν ήταν καν απαραίτητα. Ποιος ο λόγος να ανασταλεί η υποχρέωση των εργοδοτών να καταχωρούν τις οποιεσδήποτε αλλαγές στο ΕΡΓΑΝΗ; Ποιος ο λόγος να τους δωθεί η δυνατότητα να καταχωρούν τα στοιχεία τον επόμενο μήνα;

Ο λαός λέει πως “στην αναμπουμπούλα ο λύκος χαίρεται”. Κι αυτό ακριβώς συμβαίνει. Με όχημα την υγειονομική κρίση η κυβέρνηση φρόντισε να απαλλάξει τους εργοδότες από οποιαδήποτε υποχρέωση τήρησης της νομιμότητας. Φρόντισε να τους χαλαρώσει ακόμη περισσότερο τα λουριά και να τους απαλλάξει απο οποιονδήποτε έλεγχο. Στην παρούσα φάση η ελεύθερη αγορά και η ελεύθερη οικονομία έχουν τη δυνατότητα να ταυτιστούν πλήρως με την εργοδοτική αυθαιρεσία και ασυδοσία.

Παράλληλα, το υπουργείο εργασίας φρόντισε, έστω και προσωρινά, να ανταποκριθεί σε ένα ακόμη εργοδοτικό αίτημα. Για τους επόμενους έξι μήνες τους δίνει τη δυνατότητα γενίκευσης της εκ περιτροπής εργασίας. Και μάλιστα του 50% των εργαζομένων μιας επιχείρησης. Για μια ακόμη φορά, οι νομοθετικές παρεμβάσεις θα συμβάλλουν στην περαιτέρω απορρύθμιση της αγοράς, θα πετσοκόψουν τους μισθούς κατά το ήμισυ και θα βυθίσουν τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους στη φτώχεια. Είναι σαφές πως η κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται για την περιφρούρηση ή η διασφάλιση του βιωτικού επιπέδου και του εισοδήματος των εργαζομένων. Αυτό που την ενδιαφέρει κυρίως και πολιτικά και επικοινωνιακά και δημοσκοπικά είναι να μην εκτοξευτούν οι δείκτες της ανεργίας.

Θεωρούμε πως τα μέτρα στήριξης των εργοδοτών και των επιχειρήσεων είναι σαφή και κατανοητά. Αυτό που μας

διαφεύγει είναι με ποιο τρόπο θα καταφέρει ένα νοικοκυριό που ζει με το βασικό μισθό να μειώσει δαπάνες, που αντιστοιχούν σε βασικές ανάγκες, στο πενήντα τοις εκατό. Ως εργαζόμενοι ξέρουμε πως όταν ο μισθός πέφτει στα 300 ευρώ, ξεκινάει ένας μαραθώνιος για την εξεύρεση μεροκάματου. Ένας καθημερινός μαραθώνιος που αναπόφευκτα καταλήγει σε Όμως επειδή δεν θέλουμε να κατηγορηθούμε πως δεν αντιλαμβανόμαστε τα προβλήματα της οικονομίας ή πως ασκούμε στείρα κριτική καταθέτουμε την εξής πρόταση προκειμένου να συμπεριληφθεί στην επόμενη ΠΝΠ της κυβέρνησης. Αντί να περικοπούν κατά το ήμισυ οι μισθοί των εργαζομένων, να περικοπούν κατά το ήμισυ τα κέρδη των επιχειρήσεων και να αποδοθούν στους εργαζόμενους που πλήττονται. Γιατί πέρα από τις αποδεδειγμένα προβληματικές υπάρχουν πάρα πολλές επιχειρήσεις που την περίοδο της υγειονομικής κρίσης έχουν πολλαπλασιάσει τον κύκλο των εργασιών τους.

Συνάδελφοι, για τα όσα θα επακολουθήσουν δεν χρειάζεται να πιθανολογήσουμε. Η πείρα και η κοινή λογική μάς έχουν διδάξει. Ξέρουμε τι θα συμβεί στην αγορά. Οι στρεβλώσεις και οι παθογένειες θα γιγαντωθούν προκειμένου να καταποντίσουν τα εργασιακά δικαιώματα. Οι εργατικές αντιστάσεις και ο συνδικαλισμός θα μπουν και πάλι στο στόχαστρο ενώ εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι θα συνεχίσουν να δουλεύουν με πλήρη ωράρια ενώ θα δηλώνονται για τα μισά. Με λίγα λόγια ο μισός μισθός στην τράπεζα και ο άλλος μισός στο χέρι. Αυτό δηλαδή που ήδη γίνεται, με την αρωγή πλέον της κυβέρνησης προκειμένου να ευδοκιμήσουν οι επιχειρήσεις. Κι αν υποθέσουμε πως θα υπάρξει ο οποιοσδήποτε έλεγχος, οι νέες ρυθμίσεις διασφαλίζουν πως δεν πρόκειται να βεβαιωθεί καμία παράβαση μιας και οι εργοδότες έχουν πλέον το δικαίωμα να δηλώσουν τις όποιες αλλαγές στο ωράριο... τον επόμενο μήνα.

“Ομορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος”, όπως θα έλεγε και ο Σολωμός.

Έχουμε ήδη αναφέρει πως τα έκτακτα, προσωρινά και βαθιά αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης δεν μας προξενούν ιδιαίτερη εντύπωση. Δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που οι εργοδότες και οι επιχειρήσεις επιχειρούν να καταστρατηγήσουν δικαιώματα που μας κληρονομήθηκαν από τους αγώνες των προηγούμενων αιώνων.

Το σωματείο παραμένει σε διαρκή κίνηση. Πάντοτε σε εγρήγορση. Έτοιμο να δώσει τον επόμενο αγώνα. Παρακολουθούμε, αναλύουμε, προετοιμαζόμαστε. Κι είμαστε σίγουροι πως οι μάχες που έρχονται θα είναι ακόμη πιο σκληρές, ακόμη πιο δύσκολες. Όμως δεν πτοούμαστε και σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να οπισθοχωρήσουμε.

Γιατί πολύ απλά είμαστε περισσότεροι, έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και δεν θα μπορέσει ποτέ κανείς και με κανένα τρόπο να στερήσει από την τάξη μας, από τον κόσμο της δουλειάς, από τους ανθρώπους που παράγουν τον πλούτο αυτού του κόσμου, το αδιαμφισβήτητο ηθικό μας πλεονέκτημα.

800αρι...μετ'εργαζόμενων

Ποιοί δικαιούνται τα 800 ευρώ.

Σύμφωνα με όσα ορίζονται στη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, της 20/3/2020 και στη κοινή υπουργική απόφαση της 28/3/2020, την έκτατη αποζημίωση των 800 ευρώ, που είναι για 45 ημέρες, τη δικαιούνται:

- α) Όσοι εργάζονται σε επιχειρήσεις που ανεστάλη η λειτουργία τους με εντολή του κράτους.
- β) Όσοι εργάζονται σε επιχειρήσεις που μειώθηκε σημαντικά ο τζίρος τους λόγω του COVID 19.
- γ) Οι εργαζόμενοι των επιχειρήσεων που πλήττονται και απολύθηκαν από 1/3/2020 έως και 20/3/2020.

Όσοι εργάζονται σε δύο επιχειρήσεις, για να υπαχθούν στη ρύθμιση των 800 ευρώ, θα πρέπει να αναστείλουν τη λειτουργία τους και οι δύο επιχειρήσεις.

Για να ενταχθεί ο εργαζόμενος στη σχετική ρύθμιση θα πρέπει α) ο εργοδότης να τον δηλώσει στο ΕΡΓΑΝΗ β) να του δοθεί κωδικός γ) να υποβάλει τη δήλωσή του ο εργαζόμενος, κάνοντας χρήση του κωδικού στην πλατφόρμα supportemployees.yeka.gr

Τι γίνεται στην πράξη ή αλλιώς ο νόμος της αγοράς...

Υπάρχουν ήδη καταγγελίες για εργοδότες που ζητάνε 100 ευρώ «προμήθεια». «Θα σε δηλώσω για

να το πάρεις αλλά θα μου δώσεις». Άλλοι παζαρεύουν το επίδομα προκειμένου να το συμψηφίσουν με το δώρο του Πάσχα. Και πώς να αντιδράσεις όταν το μέλλον προσιωνίζεται δυσοίωνο; Είναι καιρός τώρα για να ψάχνεις δουλειά; Εκβιασμοί σαν τους παραπάνω ακούγονται καθημερινά στην πιάτσα και μέσω της ΓΣΕΕ ακούστηκαν ακόμη και από τη δημόσια τηλεόραση.

Μια ακόμη καταγγελία που έφτασε στο σωματείο μας, από συναδέλφους που εργάζονται στην εστίαση, είναι πως ο εργοδότης ενώ έχει θέσει σε αναστολή τους εργαζόμενους, τους υποχρεώνει να δουλεύουν κανονικά χωρίς να τους πληρώνει μιας και θα πάρουν τα 800 ευρώ. Οπότε με ένα συμπάρο, δύο τρυγόνια.

Όσο για το δώρο του Πάσχα, οι πληττόμενες επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να το καταβάλουν έως τις 30/6/2020. Όμως όπως ήδη αναφέραμε είναι πολύ πιθανό αρκετοί εργοδότες να υποχρεώσουν τους εργαζόμενους να «βάλουν πλάτη» και να το συμψηφίσουν με το 800αρι. Ως σωματείο αναγνωρίζουμε πως οι συνθήκες είναι δύσκολες, όμως από την άλλη όσο περισσότερο σκύβεις το κεφάλι τόσο περισσότερο σου κάθονται στο σβέρκο. Το δώρο είναι μια κατάκτηση της τάξης μας, είναι σημαντικό να απαιτούμε την καταβολή του και το σωματείο είναι πάντα εδώ για να προσφέρει τη βοήθειά του σε οποιονδήποτε τη χρειαστεί.

Σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία, σε αυτές που

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΙΟ ΒΑΘΥ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΕΜΕΙΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΦΩΣ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ

γνωρίζουμε καθώς και σε άλλες που δεν έχουν καταγγελθεί ακόμα, σημαντικό ρόλο παίζει η απουσία ελέγχων από τις επιθεωρήσεις εργασίας. Την συγκεκριμένη περίοδο τα Σ.ΕΠ.Ε δεν απαντάνε εύκολα στα τηλέφωνα, με αποτέλεσμα οι εργοδότες να νοιώθουν ακόμη μεγαλύτερη ασφάλεια, σίγουροι πως δεν θα υποστούν συνέπειες. Ως σωματείο προτρέπουμε τους συναδέλφους να στέλνουν τις καταγγελίες τους με e-mail ώστε να καταχωρούνται και να παρακάμπτουν το πρόβλημα της επικοινωνίας. Και σε περίπτωση που χρειάζονται βοήθεια μπορούν να απευθυνθούν στο σωματείο.

Παράλληλα υπάρχουν και πολλοί που δεν θα πάρουν το 800αρι. Είναι οι εργαζόμενοι που δουλεύουν αδήλωτοι, που είναι αόρατοι, που δεν φαίνονται πουθενά, που τα παίρνουν όλα στο χέρι. Είναι όσοι και όσες δουλεύουν ως «συνεργάτες» και «φίλοι» του αφεντικού χωρίς σύμβαση εργασίας.

Συνάδελφοι, η περίοδος που διανύουμε είναι πρωτόγνωρη και με αφορμή την υγειονομική κρίση επιχειρείται μια ακόμη επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα. Τα έκτακτα μέτρα προσωρινού χαρακτήρα ήρθαν για να μείνουν. Στο χέρι μας είναι να τα στείλουμε από εκεί που ήρθαν.

Τίποτα δεν έχει κριθεί, θα έχουμε πάντα τον τελευταίο λόγο.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

ΕΛΤΑ ΚΟΥΡΙΕΡ: ΑΠΟΛΥΣΗ στο Κέντρο Διαλογής Αθηνών

Για τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους η απόλυση ονομάζεται μη ανανέωση σύμβασης.

Η Onex και η θυγατρική της Skycorn, μέσω του συστήματος της ενοικίας εργασίας, μετατρέπουν τα ΕΛΤΑ και την ΕΛΤΑ Courier από εταιρείες με πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα σε δυστοπίες για επισφαλείς εργάτες που είναι έρμαια στις αυθαίρεσες της εργοδοσίας.

Την Παρασκευή της 10ης Απριλίου 2020, λίγες μέρες πριν την Μ. Εβδομάδα, και εν μέσω πανδημίας απολύθηκε τηλεφωνικά (φυσικά μετά τη λήξη της βάρδιας, για να μην σταματήσει και η διανομή) ο συνάδελφος και μέλος του σωματείου Σ.Β.Ε.Ο.Δ., Άκης Γ. Ως σωματείο θεωρούμε την απόλυσή του ξεκάθαρα εκδικητική λόγω της διαρκούς συνδικαλιστικής του δράσης και της απαίτησής του να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία.

Παρότι η ενοικιαζόμενη εργασία στα ΕΛΤΑ και ΕΛΤΑ Courier παρουσιάζεται ως πανάκεια, εμείς οι εργαζόμενοι γνωρίζουμε πως η παρουσία των εργολαβικών εταιρειών έχει επιφέρει μείωση μισθών, καταστρατήγηση εργασιακών δικαιωμάτων και πλήρη εργασιακή ανασφάλεια λόγω των διαδοχικών συμβάσεων, της παράνομης αλλαγής ειδικοτήτων, του εκφοβισμού αλλά και της απόλυσης όσων αναπτύσσουν συνδικαλιστική δράση.

Ο συνάδελφος Άκης όπως και εκατοντάδες ακόμη συνάδελφοι, καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες των ΕΛΤΑ Courier. Με δίμηνες, μηνιαίες ή, όπως την περίοδο που διανύουμε, δεκαήμερες συμβάσεις, εργάζεται ως διανομέας τα τελευταία 2,5 χρόνια. Παρά το κλίμα φόβου και δυσπιστίας που καλλιεργείται σταθερά από την εργοδοσία, από τους πρώτους κιόλας μήνες ανέπτυξε συνδικαλιστική δράση ενάντια στην καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων από τις ΕΛΤΑ Courier, Onex και τη θυγατρική της Skycorn. Μαζί με άλλους συναδέλφους πρωτοστάτησε στη διεκδίκηση υπερωριών και τριετιών τόσο για τον ίδιο όσο και για το σύνολο των εργαζομένων και είναι ιδρυτικό μέλος της εργατικής συνέλευσης «Σ.Β.ΕΛΤΑ.Δ.Α.» (Συνέλευση Βάσης ΕΛΤΑχυμεταφορών Διανομών Αθηνών).

Τα ΕΛΤΑ Courier, η Onex και η θυγατρική της Skycorn εκμεταλλεύτηκαν ακόμη και τη συγκυρία της πανδημίας καθώς οι Επιθεωρήσεις Εργασίας, όπως και κάθε άλλη υπηρεσία ελέγχου, υπολειπονται και με πρόφαση τη λήξη της σύμβασης προχώρησαν στην απόλυση του συνάδελφου με τη δικαιολογία πως δεν χρειάζονται προσωπικό. Πρόκειται για ένα ξεκάθαρο ψέμα που κανένας νοήμων άνθρωπος δεν μπορεί να αποδεχτεί καθώς η ίδια η διοίκηση προχωρά σε προσλήψεις προσωπικού ενώ έχει αναρτήσει ανακοίνωση όπου ζητάει συγνώμη από τους καταναλωτές για τις καθυστερήσεις που οφείλονται στο φόρτο εργασίας. Είναι γεγονός πως ο όγκος των αντικειμένων προς διακίνηση είναι τόσο μεγάλος που πλέον δεν μεταφέρονται στους αποθηκευτικούς χώρους αλλά παραμένουν στην υπαίθρια ράμπα φόρτωσης. Οπότε ας μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας: Για τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους η απόλυση ονομάζεται μη ανανέωση της σύμβασης.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ την απόλυση ως παράνομη και καταχρηστική καθώς ο συνάδελφος καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες ταχυμεταφοράς/ταχυδρόμησης.

ΚΑΛΟΥΜΕ τα ΕΛΤΑ Courier, την Onex και τη θυγατρική της Skycorn να ανακαλέσουν την εκδικητική απόλυση του συνάδελφου.

ΚΑΛΟΥΜΕ τα ΕΛΤΑ Courier, την Onex και τη θυγατρική της Skycorn να πάψουν να κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους και να ανταλλάσουν ευθύνες. Όλοι ξέρουμε πως ο πραγματικός εργοδότης είναι τα ΕΛΤΑ Courier. Ο πάροχος του έργου είναι αυτός που έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για τις προσλήψεις και τις απολύσεις.

ΚΑΛΟΥΜΕ τα ΕΛΤΑ Courier να προσλαμβάνουν απευθείας τους εργαζόμενους με συμβάσεις αορίστου χρόνου. Να πάψουν να διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό με τη δουλεμπορική λογική της ενοικιαζόμενης εργασίας. Να πάψουν να καταστρατηγούν την εργατική νομοθεσία μέσω των εταιρειών ενοικίας εργαζομένων.

ΚΑΛΟΥΜΕ τα ΕΛΤΑ Courier να προσλάβουν άμεσα επιπλέον προσωπικό καθώς η συνεχής εντατικοποίηση της εργασίας θέτει σε κίνδυνο την υγεία των εργαζομένων και των οικείων τους.

ΚΑΛΟΥΜΕ τα ΕΛΤΑ Courier να πάρουν άμεσα μέτρα για την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων.

ΚΑΛΟΥΜΕ όλους τους εργαζόμενους στα ΕΛΤΑ Courier, μόνιμους και ενοικιαζόμενους να σταθούν στο πλευρό του συνάδελφου Άκη. Να στηρίξουν τις δράσεις του σωματείου. Να παλέψουμε συλλογικά ενάντια στις εταιρείες ενοικίας, για τον εξ ορθολογισμό του επαγγέλματος, για τα δικαιώματά μας, για το μέλλον μας.

**ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ ΑΚΗ Γ.
ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΟΧΤΑΩΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

*Για τα ΕΛΤΑ COURIER, την ONEX
και τη θυγατρική της SKYCOM
η συνδικαλιστική δράση ισούται με απόλυση!*

Η ενοικιαζόμενη εργασία στα ΕΛΤΑ και ΕΛΤΑ courier παρουσιάζεται ως πανάκεια, όμως εμείς οι εργαζόμενοι γνωρίζουμε, πως η παρουσία των εργολαβικών εταιρειών ενοικιαζόμενου προσωπικού έχει επιφέρει μείωση μισθών, καταστρατήγηση εργασιακών δικαιωμάτων και πλήρη εργασιακή ανασφάλεια, λόγω των διαδοχικών συμβάσεων, της παράνομης αλλαγής ειδικοτήτων, του εκφοβισμού, αλλά και της απόλυσης όσων αναπτύσσουν συνδικαλιστική δράση.

Ο συνάδελφος Άκης Γ. όπως και εκατοντάδες ακόμη συνάδελφοι, καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες των ΕΛΤΑ Courier. Με δίμηνες ή (όπως την περίοδο που διανύουμε), δεκαήμερες συμβάσεις, εργάζεται ως διανομέας τα τελευταία 2,5 χρόνια. Μαζί με άλλους συναδέλφους πρωτοστάτησε στη διεκδίκηση υπερωριών και τριετιών τόσο για τον ίδιο όσο και για το σύνολο των εργαζομένων.

**Για τους ενοικιαζόμενους
εργαζόμενους η απόλυση ονομάζεται
μη ανανέωση της σύμβασης.**

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ την απόλυση ως παράνομη και καταχρηστική, καθώς ο συνάδελφος καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες ταχυμεταφοράς/ταχυδρόμησης.

ΕΝΑΝΤΙΑ στις εργολαβικές εταιρείες ενοικίας προσωπικού :
Πενθήμερη οχτάωρη εργασία και συμβάσεις αορίστου διαρκείας για όλους
με πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα

**ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ ΑΚΗ Γ.**

Τη Μεγάλη Δευτέρα, 13 Απρίλη του 2020, το σωματείο μας η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.), έχοντας λάβει όλα τα μέτρα υγιεινής και προστασίας, πραγματοποιήσαμε παρέμβαση, ενάντια στην εκδικητική απόλυση του συναδέλφου Άκη Γ. Συγκεντρωθήκαμε στην πύλη του Κέντρου Διανομής Αθηνών (Κ.Δ.Α) των ΕΛΤΑ Courier, Άστρους 1 και Κερατσινίου.

Ο συνάδελφος Άκης εργαζόταν με διαδοχικές συμβάσεις τα τελευταία 2,5 χρόνια και απολύθηκε τηλεφωνικά την Παρασκευή 10 Απρίλη. Ως σωματείο θεωρούμε την απόλυση του συνάδελφου καθαρά εκδικητική, λόγω της διαρκούς συνδικαλιστικής του δράσης και της απαίτησής του να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία.

Στη διάρκεια της συγκέντρωσης αναρτήσαμε πανό και μοιράσαμε προκηρύξεις στο σύνολο των εργαζομένων. Παράλληλα, συναντηθήκαμε με τον προϊστάμενο του απολυμένου συνάδελφου κι όταν ζητήσαμε εξηγήσεις για τη μη ανανέωση της σύμβασης μας παρέπεμψε στη διοίκηση. Ως σωματείο προχωρήσαμε άμεσα σε τηλεφωνική επικοινωνία και ζητήσαμε συνάντηση, η οποία ορίστηκε για τη Μεγάλη Τετάρτη 15 Απρίλη.

Τονίζουμε, πως στην ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο που διανύουμε είμαστε υποχρεωμένοι να συγκροτήσουμε με ακόμη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα τις δυνάμεις, τις στοχεύσεις και την ανάλυσή μας. Τώρα, περισσότερο από ποτέ, προκύπτει επιτακτική η ανάγκη να βάλουμε φραγμό στις απολύσεις, στις εργοδοτικές υθαιρεσίες και στις παθογένειες που μαστίζουν το επάγγελμά μας.

Πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου», ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 2007.

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις του ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή περάστε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Τρίτη & Σάββατο μετά τις 18:00 στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια, ή σερφάρετε στην ιστοσελίδα μας: www.sveod.gr.

Τηλέφωνο και μείλ επικοινωνίας: 6946747244 & info@sveod.gr,

